

MEHMET ZAKİR EKİNİ ANADOLU LİSESİ

teneffüs

YIL: 1, SAYI: 1, MAYIS - 2017

www.mze.meb.k12.tr

Teneffüs
Mayıs, 2017

Sahibi
Mehmet Zakir Ekni Anadolu
Lisesi Ankara
Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

Yayın Kurulu
Sadık DIŞLI
Azam BAHÇECİ
Sevim KAFDELEN
Ahmet Oğuz CANLI
Arda ATAKOL
Şevval ÇAĞDAŞ
Ahmet Emre ÖZBAY
Aycan SALMAN
Damla ZAMAN
Yasemin ÖZBAKIR

İnceleme Kurulu
H. Hakan KILIÇ
Hesna ERSEN
Filiz Özer ERCAN
Ebru CAN
Ayşe AKÇAY
Melek GEREK
Seçil ÇALIKOĞLU

Editörden

Söylenen sözlerin bazen anlam ifade etmediği gibi uçup gittiği, ama atalarımızın dediği gibi de yazının her zaman kalıcı olduğu bu dünyada, siz değerli okuyucularımızın yüreğine dokunabilmek ya da sizlere bir ilham kaynağı olabilmek için çıktık bu yola...

Dergimizin ilk sayısında, fedakar arkadaşlarımız ile birlikte gönlümüzden dilimize kadar uzanan ve içimizdeki yaratıcılığımızı harekete geçirmeye çalıştık. Her şey içimizden geldiği gibi.

Yaptığımız bu çalışmalar sonraki dergilerde sizleri de aramızda görmek, hep beraber yeni dergiler çıkarmak istiyoruz.

Daha nice eserleri birlikte yapabilmek dileği ile bu dergide emeği geçen öğretmenlerimize ve arkadaşlarımıza teşekkür ediyor ve hep beraber okulumuz adına bu dergimizin ilk sayısını sizlere sunmaktan gurur duyuyoruz. Esen kalın...

Sadık DİŞLİ 11-B

İÇİNDEKİLER

Mesut Amcanın Ardından	5
Mehmet Zakih Ekni	6
Eğitim Gönüllüsü Ekni'ye Son Görev	7
15 Temmuz	8
Neden?	9
TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi	10
Kaybedilen Zaman	11
Edebiyat Hakkında İlginç Bilgiler	12
Altın Kalalım	12
Neden Kitap Oku(T)muyorsunuz?	13
Adeta	13
Gece Vakti	13
Gururlan Yiğit Özel	14
Ah Bu Matematik	14
İnsan ve Aşk	15
Şimdi Sen	15
Aşk	15
Gece	15
Bir Parça Teknoloji	16
Masum İnsanlar	16
Mutluluk	17
Şiirler Demledim Sana	17
Finlandiya Eğitim Sistemi	18
Feminizm ve Toplum	19
Farklı Kültürlere Bir Gezi	20
Boş Konuşmak Marifet Mi?	21
Yukarı	21
Aşk ve Tutku	21
Alman Eğitim Sistemi	22
Taşucu Gezisi	23
Fransa Günleri...	24
Toprak ve Gökyüzü	25
Okulumuzdan Görüntüler	26
Ölmeden Önce Okunması Gereken 15 Kitap	28
Suç ve Ceza Romanının Analizi	32
Friends	34
Büyüklerin Sözleri, Sözlerin Büyükleridir.	34
Acaba Bencil Miyiz?	35
Duygu Doğan	35
Patlayan Dev Yıldızlar: Süpernovalar	36
Teknoloji	36
Muş'un Güzellikleri	37
Beypazarı'nda Bir Gün	38
İhtimal	39
Düşünmek	39
Kırık Kalpler	39
Mutsuz İnsanlar Ülkesi	40
Üniversite	40
Film İncelemesi	41
İlgi Alanlarımızdan	42
Rehberlik	44
Faaliyetler	46
Tradimento	52

Beni övme sözlerini bırakınız;
gelecek için neler yapacağız,
onları söyleyiniz...

H. Atatürk

Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi eğitim öğretim hayatında üçüncü yılını tamamlıyor. Yeni kurulmuş olan bir okulun iş yoğunluğu arasında sesimiz ve eserimiz olacak bir derginin çıkmış olması okulum adına beni çok mutlu etmiştir.

Hoş geldin Teneffüs...

Keşke, bu güzel yayını ve gittikçe güzelleşen Mehmet Zakir Ekni Ailesini, kuruluşundan vefatına kadar, bizleri yalnız bırakmayan Mesut Ekni'de görebilseydi.

Onu rahmet, şükran ve saygıyla bir kez daha burada anıyorum. Tüm Ekni Ailesine tekrar sabırlar diliyorum. Yanımızda oldukları için Hasan Basri Ekni'ye, Güzin Ekni'ye ve Mesut Amcanın oğlu Mehmet Zakir Ekni'ye teşekkür ediyorum...

Okul, tek yönlü bir faaliyetin adı değildir. Okul bilgi öğretmenin yanı sıra, öğrenciyi yarınlara hazırlayabilmenin adı ve yeridir. Onları hayata hazırlarken, kabiliyetlerini ortaya çıkaran, temel beceriler veren, özgüven kazandıran, çağın gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatan, demokratik değer bilincini veren, hukukun evrenselliğini öğreten, milli ve manevi değerleri özümseten sürecin adıdır.

Bu anlamda herhangi bir yayını çıkarmak son derece önemlidir. Bir çok şair, yazar, mütefekkir ve münevver dahi, okul sıralarında iken bir dergideki yazıları yada şiirleri ile temayüz etmişlerdir. Aslında bu tip faaliyetler kabiliyetlerin tespiti için son derece önemlidir. Bu dergiden de istikbâlde mansur ve manzum sevdalıları çıkarabilmesini dilerim.

Bu süreçte, Mehmet Zakir Ekni Ailesi olarak, asıl yükü çeken, omuzlayan, lokomotif güç ve kuvve-i asliye olan saygıdeğer öğretmenlerimize teşekkür ediyorum.

Ayrıca dergimizin yayımlanmasında birçok gayret ve fedakarlıkta bulunan H. Hakan Kılıç öğretmenimize; editöründen, yayını ve inceleme kuruluna; yazı veren öğrencilerimize, emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Yeni sayılarda buluşmak dileğiyle...

"Yazı" ve "yazanın" hürmete layık olduğu bilinciyile...

Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

Eğitime başladığımdan beri 36 yıl geçti. Geriye doğru baktığımda acısıyla, tatlısıyla geçmişte kalan güzel anılarım oldu.

Öğretmenlik bir gönül işidir. Bu işe gönül verenler yaptıklarının güzel şeyler olduğunu görürler.

Bir insanı eğitmek, öğretmek onların bir yere geldiğini görmek mutlulukların en güzelidir.

Yıllar sonra bir öğrencinizle karşılaştığınızda "Hocam!" deyip elimi öptüklerini, "Ben doktor, hakim, mühendis oldum!" dediklerinde 36 yılın yorgunluğunun bir anda geçtiğini fark edersiniz. Böyle bir mutluluk öğretmenliğe özgüdür. Böyle bir mutluluğa sahip olmak, insana yaşama sevinci verir.

rir.

Geleceğe yön veren bizler her zaman öğrencilerimizle gurur duyuyoruz.

Bizlerden sonra nöbeti devralacak öğrencilerimiz için güzel bir Türkiye'de yaşamak dileğiyle, başarılarının daim olmasını dilerim.

H. Tamer Şenel
Müdür Yardımcısı

Eğitim öğretim, yüzyıllarca sürmüş; insanın gelişim sürecini yaratılıştaki var olan gizli kalmış yetenek ve bilgilerin dışarıya çıkararak; tüm dünya insanlığına faydalı işlere dönüştürülebilene; planlı, modern hukuk kurallarına aykırı olmayan yapısal faaliyetlerdir. Bu kapsamda önce ülkemize sonra dünyaya yararlı, farkındalığı olan insanlar yetiştirmek birinci vazifemizdir.

Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi ailesine katıldığımdan bu yana başta Müdürümüz Mehmet TÜZEL ve öğretmen arkadaşlarla okulumuzun eğitim kalitesinin daha iyiye götürmek, okulumuzu daha güvenli bir kuruma dönüştürmek için çaba sarf etmekteyiz.

İnsan, şuurlu bir çalışma ile hayatını yükseltebilmek hususunda, inkar edilmez bir kabiliyete sahiptir.

Siz çalışırsanız toplum da sizin için çalışır, kendinizin farkında olmalı, yetenekleriniz doğrultusunda hareket etmeli, karamsar olmamalısınız. İnsanlığınızdan hayatınızın hiçbir döneminde ödün vermemelisiniz. Zamanı

boşa geçirmemeli, hayallerinizi gerçekleştirme yolunda çaba sarf etmelisiniz.

Başarmak için önce kendinize dürüst olun. Hayallerinizi proje haline getirip, fizibilitesini yapıp onları en kısa sürede uygulamaya koymalısınız.

Özgüveninizi üst seviyede tutun. Sosyal olun, hobilerinizi çoğaltın, spor yapın, etik kurallar dışına çıkmayın. Başlamak bitirmek demektir. Başarılı olmak ve yükselmek sırf gayretin meyvesidir, gayret ise iradenin ifadesidir.

Dergimizi çıkarmakta emeği geçen değerli meslektaşlarıma ve öğrencilerimize teşekkür ederim.

Huzurla kalın...

Soner OFLAZ
Müdür Yardımcısı

MESUT AMCA'NIN ARDINDAN

Okulumuz Hayırseveri Mesut EKNİ 09.12.2016 tarihinde vefat etmiştir.

Okulumuz Hayırseveri Mesut Ekni 17.07.2014 tarihinde Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi Kurucu Müdürlüğüne görevlendirildiğim günden bugüne kadar, okulumuza her türlü maddi manevi destek olmuş, hiçbir yardımını esirgememiş; inşaatından, konferans salonunun yapılmasına; fotoğrafçılık kulübünün oluşturulmasından işleyişine öğrencilerle birebir ilgilenmiş; son projesi, orkide tohumlarıyla kendi çiçeklerimizin yetiştirilmesi haliyle okulumuzu mahzun bırakarak aramızdan ayrılmıştır.

Mesut Amca; merhametli, müşfik, naif, entelektüel, ileri görüşlü ve çocukları çok seven sade bir kişiliğe sahip biri olarak, bizlerin ve öğrencilerin hep kalbinde yaşayacaktır. Hem okulumuzda, hem de birçok alanda yapmış olduğu faydalı çalışmalar ile vicdanlarımızda hoş bir seda bırakarak, ahirete intikal etmiştir.

Bizler güzel bir insan tanımanın onuru ve onu kaybetmenin hüznü ile onu uğurladık.

Makamı âli

Mekânı cennet olsun...

Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

Mehmet Zakir EKİNİ (1900-1978)

Doğuşta dünyaya gelen Mehmet Zakir Eknî'nin geçmişi Horasan'a dayanmaktadır. Beş kardeşin en büyüğü olup eğitim almak için Kars'ta müderris olan dayısı Cemalettin Elendi'nin yanına gitti. Eğitim hayatını devam ettirirken kıyunculuk sanatına ilgi duydu. Eğitimi bırakıp kıyunculuk mesleğini seçti. Ankara'ya yerleşti. 1925 yılında Fatma Hanım'la evlendi. Üçü kız, üçü erkek olmak üzere altı evlat sahibi oldu. Çocuklarının hepsini okutup yüksek öğrenimini tamamlattı. Kızılay ve Türk Hava Kurumu İdare Heyetlerinde fahri olacak görev yaptı. 1978 yılında vefat etti. Ankara Cebeci Asri Mezarlığındaki aile kabristanlığına defnedildi. Evlattılarından öğretmen olan Rukiye Eknî'nin önerisiyle Hasan Bası, Mehmet, Sadık ve Mesut Eknî kardeşler, okulumuz "**Mehmet Zakir Eknî Anadolu Lisesi**"ni yapıtarak Milli Eğitimimize kazandırdılar.

Mehmet Zakir EKİNİ

Fatma EKİNİ

Rukiye EKİNİ

Eğitim gönüllüsü Ekni'ye son görev

Eğitim gönüllüsü Ekni'ye son görev Ankara'da yaptırdığı okul ve tesislerle eğitime destek veren hayırsever Mesut Ekni yaşamını yitirdi. Ekni, dün Hacı Bayram Camii'nde öğle namazına müteakip kılınan cenaze namazının ardından Cebeci Asri Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Başta Çankaya Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi olmak üzere birçok eğitim tesisinin yapımını gerçekleştirip Milli Eğitim'e bağışlayan Mesut Ekni, bir süredir tedavi görüyordu. Ekni'nin ölümü

üzerine okulun internet sitesinde bir mesaj yayımlayan Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi Müdürü Mehmet Tüzel, şunları kaydetti:

"Okulumuz hayırseveri Mesut Ekni 17 Temmuz 2014 tarihinde Mehmet Zakir Ekl Anadolu Lisesi Kurucu Müdürlüğüne görevlendirildiğim günden bu güne kadar, okulumuza her türlü maddi manevi destek olmuş, hiçbir yardımı esirgememiş,

inşaatından, konferans salonunun yapılmasına, fotoğrafçılık kulübüne kadar, okulla ve öğrencilerle birebir ilgilenmiş,

en son projesi orkide tohumları ile kendi çiçeklerimizin yetiştirilmesi hayali ile okulumuzu mahzun bırakarak aramızdan ayrılmıştır.

Mesut Amca; merhametli, müşfik, naif, entelektüel, ileri görüşlü ve çocukları çok seven bir kişiliğe sahip olarak, bizlerin ve öğrencilerin hep kalbinde yaşayacaktır. Hem okulumuz için, hem de genel anlamda yapmış olduğu faydalı çalışmalar ile vicdanlarda hoş bir sedit bırakarak, ahirete intikal etmiştir. Bizler güzel bir insan tanınmanın onuru ve onu kaybetmenin hüznü ile onu uğurluyoruz."

Ekni'nin cenaze törenine yakınları ve dostlarının yanı sıra okul yöneticileri, öğretmenler ve öğrenciler de katıldı.

Mesut Ekni

Hayat, sürekli, ihtiyaçları temin etmekle geçen bir dağdağadan ve bu dağdağa içinde geçen ömre ait artakalan birtakım eserlerden ibarettir...

Bu eserlerden en manidar olanı, karanlığa aydınlık olacak, güzide nesiller yetiştirecek eğitim yuvalarıdır...

Bu anlayışla, bizler ve gelecekteki nesiller için çok büyük bir özveriyle yaptırmış olduğunuz bu güzel okul ile "Hayırsever Ekni Ailesi" olarak gönüllerimizde yer aldınız.

Çinli Ozan Kuan Tzu'nun da söylediği gibi,

"Bir yıl sonrasysa düşündüğün tohum ek...

Ağaç dik on yıl sonrasysa tasarladığın...

Ama düşünüyorsan yüz yıl ötesini halkı eğit o zaman..." felsefesi Hayırsever Ekni Ailesi ile örnek bir proje olarak yeni nesillere balık tutmayı öğretecek güzel bir kuruma dönüşmüştür.

Bu düşünceler ışığında, mütevazı ve yardımsever kişiliğiyle hafızalarımızda yer alan Hayırseverimiz Mesut Ekni'yi saygıyla anıyor; Ekni Ailesi'ne bu güzel eserleri için çok teşekkür ediyorum.

H. Hakan KILIÇ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

15 Temmuz Demokrasi Zaferi ve Şehitleri Anısına...

Tıpkı kişiler gibi, milletlerin de karakteri vardır. Bizim milletimizin karakteri, gerçekten erdemlerle donatılmıştır. Bu erdemlerden biri de, yeri geldiğinde vatanını korumak için canından vazgeçmeyi göze alabilmektir. Türk milletinin bu yüksek karakteri yüzyıllara uzanan destansı tarihimizde çok kez görülmüştür. İşte bunlardan biri de, 15 Temmuz 2016'daki Demokrasi Zaferi'mizdir.

Türk milletinin demokrasiyle yaşama özgürlüğüne, Türkiye Cumhuriyeti'nin içte ve dışta bağımsızlığına, ülkemizin huzur ve refahına göz diken hain çetelerin bir Temmuz gecesinde yapmaya çalıştığı kalkışmayı, sokaklara dökülen genç yaşlı, kadın erkek, Türk milletinden milyonların bastırdığı bir destandır 15 Temmuz.

Herkes gördü ki, Türk milleti asil kanlarıyla suladığı bu vatan toprağının bir karışını bile hainlere teslim etmez. Ve yine gördüler ki, demokrasiye göz diken kanlı ellerin asla hâkimiyete girmez bu millet. Aramızda ayrılıklar yaratmak isteyen tüm güçler gördüler ki, Türk milleti gerçekten büyük ve asil bir millettir.

Bu uğurda canlarını veren şehitlerimize yüce Allah'tan rahmet diliyoruz. Demokrasi şehitlerimiz, tarihin şerefli sayfalarına adını yazdırarak ölümsüzleştiler. İnşallah bu millet böyle bir tehlikeyi bir daha yaşamaz. Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti, yaşasın demokrasi!

Tankların, tüfeklerin, uçakların karşısına çelikten imanlarıyla çıktılar. İman varsa imkân da vardır...

NEDEN?

Bu ses de ne? Gök mü gürledi anne?
Ne oldu bu insanlara? Neden yatıyorlar yerlerde?
Neden bastığım toprak ıslak ve kırmızı?
İnsanlar neden telaşlı, neden koşuşturuyorlar her yere?

Ne oluyor burada, yangın mı çıktı?
Ağlayanların sesi, neden bu kadar acı?
“Ceset” mi adı, bu yerde yatanların?
O kadar ölü arasından bunlar sadece birkaçı.

Korkmaya başladım anne, gidelim hadi!
Neden yerde yatıyorsun sen de onlar gibi?
Bütün yüzler yabancı, bilmediğim bu yerde
Bırakacak mısın bir başıma beni sen de?

Ece Nur ERTUĞRUL 11-B

ANKARA'DA ÜNİVERSİTE EĞİTİMİNE YENİ YAKLAŞIM TOBB EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ

Üniversiteler; Bilimsel özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip, yüksek düzeyde eğitim, öğretim, bilimsel araştırma ve yayın yapan fakülte, enstitü, yüksek okul vb. kuruluş ve birimlerden oluşan öğretim kurumlarıdır. Türkiye'de 179 üniversite vardır. Bunlardan 117'si devlet üniversitesi, 63'ü vakıf üniversitesidir. Vakıf üniversitesi, doğrudan devlete bağlı olmayan, bir vakıf tarafından özerk olarak işletilen üniversitedir. Devlet üniversitesi, kamuya ait olan üniversitedir.

Bu çalışmada bir vakıf üniversitesi olan TOBB ETÜ tanıtılacaktır.

TOBB ETÜ KURUCUSU: TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB)

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (kısa TOBB) Ticaret Odaları, Sanayi Odaları, Ticaret ve Sanayi Odaları, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsalarının birleşmesiyle, özel kanunla kurulmuş, tüzel kişiliğe sahip, kamu kurumu niteliğinde meslek üst kuruluşudur.

Kuruluş Fikri: TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi'nin kurulması fikri 2000'li yılların Türkiye'sinde oluşmuştur. 2000'li yıllar Türkiye'nin büyük çapta bunalımlar yaşadığı bir döneme rastlamaktadır. Türkiye'nin bu dönemde yaşadığı ekonomik ve sosyal problemlerin pek çok sebebi bulunmakla birlikte, krizlerden bağımsız olarak bilhassa işsizliğe sebep olan etmenlerden biri de Türkiye'deki eğitimin özellikle yüksek öğretimde piyasanın taleplerine elverişli olmayan ve piyasanın istihdam etmek istemediği düşük nitelikte iş gücü arzından kaynaklanmaktaydı. Diğer bir deyişle Türkiye'de üniversiteler ülkenin ihtiyaç duyduğu piyasa şartlarını bilen nitelikli iş gücünün yetiştirilmesi ihtiyacına yeterince cevap veremiyorlardı. Bu dönemde Türkiye'deki iş dünyasının en büyük çatışma kuruluşu Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nde kurulacak bir üniversite ile Türkiye piyasasına her alanda nitelikli iş gücü arzı fikri doğmuştur. Üniversite Türkiye'nin dünyaca tanınan bir araştırma ve akademik anlamda bilim üssü olmayı hedeflemektedir.

TOBB ETÜ'nün Tarihi: TOBB ETÜ, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin bir iştiraki olan Türkiye Odalar ve Borsalar Eğitim ve Kültür Vakfı tarafından 2003 yılında Ankara'da kuruldu. TOBB ETÜ'yü Türkiye'deki diğer üniversitelerden ayıran en büyük farklılık Ortak Eğitim programıdır.

TOBB ETÜ Yerleşkesi ve Öğrenci Yurtları Ankara'nın Söğütözü Semtindedir.

TOBB ETÜ'NÜN BAŞARISI

Üniversiteleri akademik başarıları bakımından değerlendiren ve sıralayan URAP tarafından 2013 yılında yayınlanan başarı sıralamasına göre TOBB ETÜ, 2000 Yılından Sonra Kurulan Üniversiteler Genel Sıralamasına göre 51 üniversite arasından 1. sırada yer almıştır. Ayrıca yine 2013'te URAP tarafından yapılan ve tüm vakıf üniversitelerinin bulunduğu sıralamada TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi en iyi ilk 5 üniversite arasında yer almaktadır.

TOBB ETÜ, üniversiteleri akademik başarıları bakımından değerlendirerek tüm dünya üniversiteleri içinde bir sıralamaya tâbi tutan İngiliz kökenli "Times Higher Education in World University Rankings" sıralamasına girebilen 18 Türk üniversitesi arasında yer almaktadır ve bu listede yer alan en genç Türk üniversitesidir. Bu sıralamada, TOBB ETÜ 601-800'üncülük bandında bulunmaktadır.

TOBB ETÜ ÖZGÜN EĞİTİM SİSTEMİ

ORTAK EĞİTİM: TOBB ETÜ'de, her öğrenim yılı, Güz, Bahar ve Yaz olmak üzere üç eşit parçaya bölünmüştür. Türkiye'de başka hiçbir üniversitede uygulanmayan bu farklı dönem düzeninin amacı öğrencilerimizin lisans derecelerini almadan önce elde edecekleri iş deneyiminin süresini artırmaktır. Tüm öğrencilerimizin mezun olmadan önce 3 defa ortak eğitime gider ve 1 yıla yakın iş deneyimiyle mezun olur. TOBB ETÜ'de öğrencilerimiz 4 yıllık öğrenim sürelerini verimli kullanır, akranlarından daha az tatil yapar, daha çok çalışır.

3 DÖNEM UYGULAMASI: Lisans öğrencilerimiz, zorunlu İngilizce hazırlık sınıfını geçtikten sonra, ilk ortak eğitim uygulamalarına gitmeden önce 5 dönem eğitim alır. 3 dönem sistemi, öğrencilerimizin ilk iş deneyimlerine olabildiğince donanımlı gitmesini hedefler, yaz süresini daha verimli kullanır.

Üniversitemizdeki "Yaz dönemi" olağan bir dönem olduğu için ayrıca bir yaz okulu uygulaması yoktur. Yaz dönemi için ayrıca ücret alınmaz. Yılda 3 dönem uygulaması sayesinde TOBB ETÜ'lüler, akranlarından daha fazla deneyimle, onlardan daha önce mezun olur. Son yıl, "Bahar Dönemi"nin sonunda mezun olan öğrencilerimize ödedikleri yıllık öğrenim ücretinin üçte biri geri ödenir.

Bu çalışma TOBB ETÜ'nün hızla büyüyen ve gelişen bir üniversite olduğu, özgün eğitim yaklaşım sayesinde mezunlarının okulda olduğu kadar İŞ HAYATINDA da başarılı olduklarını tespit ettim. Bu nedenle bütün arkadaşlarıma TOBB ETÜ'yü önerebilirim.

KAYBEDİLEN ZAMAN

Bir sonbahar günüydü. Arkadaşlarıyla vedalaşıp okuldan ayrılan Ali, eve gitmek üzere yürümeye başladı. Yağmurun başladığını fark etmişti. Yağmur hızlanmadan eve gitmeliyim, diye düşünüyordu ki gök gürültüsü eşliğinde damlayan yağmur damlaları hızlanmaya başladı. İslanmamak için mağazaların tentelerinin altından yürümeye karar verdi. O sırada tabelasında ışıklar yanıp sönen kitapçı dikkatini çekti. Yağmur artık o kadar hızlanmıştı ki Ali'nin üstü sırlıklam oldu. Ali daha fazla ıslanmamak için kitapçıya girdi. Raflardaki kitaplara bakarken yanda duran kız dikkatini çekti. Sapsarı saçları, beline kadar uzanan kız o kadar dikkatini çekmişti ki yanına gidip konuşmak için cesaretini toplamaya çalıştı. Tam yanına gidecekti ki kitapçının içindeki küçük odadan yükselen sesle birlikte kız ortadan kayboldu. Şaşkın bir şekilde gözlerini kitapçıdaki stantların üzerinde gezdirirken, yağmurun yavaşladığını fark etti. Annesinin merak edebileceğini düşünen Ali, eve gitmek üzere yola koyuldu. Ertesi gün aklı hâla kitapçıdaki kızda olan Ali, okul çıkışı kitapçıya gitmeye karar verdi. Zaman su gibi akıp gitmiş, dersler hızla geçmişti. Nihayet son ders zili de çalmıştı. Ali hızla okuldan çıkarak kitapçının yolunu tuttu. Hava dünnün aksine oldukça güneşli ve güzeldi. Sonunda kitapçıya ulaşan Ali, hızla kapıyı açarak içeri girdi. Gözleri kızı arıyordu. Kasanın yanında görünce hemen oraya doğru yöneldi.

Kıza yaklaştıkça heyecanı artıyordu. Tam yanına gittiğinde kız "yardımcı olmamı ister misiniz?" dedi. Ali aklına gelen ilk yazarın ismini söyleyerek kitaplarını görmek istediğini belirtti. Kız eliyle işaret ederek, reyonun yanına götürdü. Reyonda kitaplara bakarken yaka kartında Neşe yazdığını fark eden Ali, teşekkür ederek en önde duran kitabı aldı ve kasaya yöneldi. Olayların üstünden tam 1 hafta geçmişti. Ali her gün okul çıkışında kitapçıya giderek kitap alma bahanesiyle Neşe'yi görüyor ve evine gidiyordu. Yine bir gün kitapçıya uğradıktan sonra eve gitti. Annesi bir haftalığına şehir dışına çıkmaları gerektiğinin haberini verince şaşkına dönen Ali, Neşe'yi göremeyeceği için üzgündü. Ali'nin olmadığı o iki hafta boyunca Neşe'nin gözleri de Ali'yi arıyordu ama Ali'nin bundan haberi yoktu. O hafta geçmek bilmese de nihayet bitmişti. Ali döner dönmez kitapçıya gitti. Ali'yi orada görünce bunun son bir şans olabileceğini düşünen Neşe hızla yanına giderek Aliye aldığı kitapları okuyup okumadığını sordu. Bu sırada aklından aldığı kitapların kapağını bile açmadığı geçen Ali bu soruyu neden sorduğunu merak etti ve hızla kitapçıdan ayrılarak eve gitti. Dolabından kitapları çıkardığında, gözlerine inanamadı, her kitabın içinde birbirinden farklı güzel notlar yazıyordu. Ali o kadar mutlu oldu ki ne yapacağını şaşırdı. Hemen evden çıktı ve tekrar kitapçıya gitti.

Kapıyı açar açmaz karşı rafın yanında duran Neşe'nin yanına gitti ve bir şey söylemesine fırsat bile vermeden ona sınıksı sarıldı. Sarılırken bir yandan da keşke kitapları alır almaz okumaya başlasaydım, en azından kapaklarını açıp bir göz gezdirseydim, diye düşünüyordu. Bu kadar zaman geçmesine gerek kalmadan Neşe'ye kavuşabilirdi. Ama yine de her şey çok güzeldi. Sonunda Neşe'ye kavuşmuştu. Bu olaylar da Ali'ye aldığı kitapları okuma konusunda bir ders olmuştu.

Sıla GÜNGÖR 10-B

Edebiyat Hakkında İlginç Bilgiler

- ✘ Louis Aragon'un 'dünyanın en güzel aşk hikayesi' dediği Cemile'nin yazarı ünlü Kırgız yazar Cengiz Aytmatov'un kağıda alerjisi vardı.
- ✘ Eskimo dillerinde kar yağışını anlatmak için kullanılan yirmiden fazla sözcük vardı.
- ✘ Yahya Kemal'in hiç evi olmamış, şairimiz ömrünün sonuna kadar Taksim'deki Park Otel'de yaşamıştır.
- ✘ Kübizm akımının temelini atan ve başlatan İspanyol ressam Pablo Picasso, ünlü olmadığı ve maddi sıkıntı içinde olduğu gençlik yıllarında yaptığı resimleri yakarak ısırırdı.
- ✘ Ersin Tezcan tarafından 1997'de yazılan "e'siz Potkal" isimli kitapta hiç "e" harfi kullanılmamıştır. Daha ilginç ise kitabı 1997'nin Aralık'ında "E Yayınları" basmıştır.
- ✘ Ümit Yaşar Oğuzcan'ın oğlu Vedat, 1973'te Galata Kulesi'nden atlayarak intihar etmiştir. Ümit Yaşar bu intiharı Galata Kulesi adlı şiirinde ele almıştır.
- ✘ 2008'de vefat eden ünlü şair Fazıl Hüsni Dağlarca toplamda 36.000 şiir yazmıştır. Bu durumu "İçimdeki şiir hayvanını durduramıyorum." şeklinde tanımlamıştır.
- ✘ İstiklal Marşı şairi Mehmet Akif'in oğullarından Emin Ersoy, 1966'da Tophane'de bir kamyon kasasında açlıktan ölmüş şekilde bulunmuştur.
- ✘ Asıl adı Cevat Şakir Kabaağaçlı olan ve bizim Halikarnas Balıkcısı olarak tanıdığımız ünlü yazar, eserlerinde hep Bodrum'u anlatır. Aynı zamanda bir paşa çocuğu olan yazarımız aslında o dönemde tatil beldesi olmayan Bodrum'a sürgüne gönderilmişti.
- ✘ Şair Cemal Süreya, arkadaşı Süreyya Evren'le girdiği bir iddiayı kaybetmiş ve soyadındaki "y" harfinin birini Süreyya Evren'e vermiştir. Şair adını Cemal Süreya, arkadaşı da Süreyya Evren şeklinde değiştirmiştir. Cemal Süreya bu iddiayı okurlarına "Elma" isimli şiirinde açıklamıştır.
- ✘ Ünlü Servetifünun şairi Tevfik Fikret aynı zamanda iyi bir ressamdı. Tevfik Fikret Aşiyân'daki evinin planını da kendisi çizmiş ve ikamet ettiği eve isim veren ilk şairimiz olarak yerini almıştır. Yağlı boya tabloları bu evin duvarlarında asılıdır. Bu tabloların ilginç yanı ise konularını şairin şiirlerinden almalarıdır.

Misra ACAR 11-D

"ALTIN KALALIM"

Geçen akşam ismini hatırlayamadığım bir filmi zevkle izledim. Aklim bu şehrin mahallelerinde çocuk yıllarıma, anlatılan yiğitliklere sihirli menkıbelere geçmiş zaman hikâyelerine hatta İttihat Terakkiye gitti aniden.

Filmde cinayetler vardı ama caniler yoktu. Suçlar vardı bol bol fakat suçlular yargıçlardan daha masumdu. Filmde kanundan kaçıyordu çocuklar. Ama kanun adamlarına müdahale edemedikleri yangına bütün insanlıklarıyla daldı çocuklar.

Ve kendilerinden daha çocuk olanları hayatlarını kendi canları ve özgürlükleri pahasına kurtardı bu çocuklar.

Filmin finalinde en suçlu ve en problemlili çocuk ölmek üzere iken arkadaşına:

"Altın kal!" dedi.

Yalnız çocuklar altın kalabilir.

Bir de acılarıyla büyüyen insanlar.

Bir başka söyleyişle acıların büyüttüğü çocuklarla acılarla çocuk kalmış büyükler altındır.

Bu filmde sadece Frenk ellerinin yoksul delişmenleri değil, bizim memleket de anlatılmıştı neredeyse.

Yoksul çocuklar bütün film boyunca, "felaket tütününü içtiler ve barut öksürdüler."

Mahallenin huzuru için yol kesip jilet çeken, dünyayı fethetmek için kafa kırıp, ter döken, mahpustan yana kadersiz, cümle farip bacasını öz damından evvel kürüyen Bican çocuklardı banlar...

Ve bu çocuklar kadim ataları gibi "bellerinde söğüt yaprağı bıçak ve ceplerinde yarinsızlıkları" ile meydan yerinde durdular.

Mahallenin altınları hayatta da altın oldular. İlkeleriyle yadrganıp, hayata karşı el yordamıyla, idareten durdular. Kan tükürdüler bol bol; fakat kızılıcık şerbeti içtik dediler.

"O şenliklerden heyhat kim kaldı?" Onların ataları "avcı ceketini, körüklü çizme" giyerlerdi.

Artık mahalleler yok ki huzurları dert edilsin. Bu kaypak iklimlerde ne avcı ceketine ne körüklü çizmeye yer kalmadı artık.

Oysa sokağın yabancılığı simaların tanınmazlığı mücadelenin ayrı-kotluğa ve şarkın kurnazlığı tüm acımasızlığı ile devam ediyor.

Toplumun pragmatistleri ve toprağı ekmeden biçenler, tüm varlıklarıyla ilkesizliğin kavgasını veriyorlar.

Mahallenin eski çocuklarına "eski tüfek, dinazor, yorgun savaşçı" bile demiyorlar artık.

Filmde de olduğu gibi ekmediği yerden biçenlerin acının evlatlarına söyledikleri ağırırma gidiyor.

Sokağın ve toplumun ahlakından nasibi olmayanlara diyecek yok... Ne yıllar paylaşılmış, ne geceler sabaha bağlanmış ulak ulak, ne yollar keşmiş...

Fakat yollarımız mahallenin huzurundan bihaber olanlarla ayrılırsa da söyleyecek sözümüz var elbet.

Hep yanlış anlaşılmaktan tedirgin olmayın keman gibi.

Korkmayın, "udlar gibi vahim sorular" da sormayız artık size...

Artık hatıraları bile yalnız gözlerimizle konuşuruz.

Siz... müşterekleri olanlar...

Haddimi de aşarak, derim ki; "altın kalın"

Altın kalalım.

Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

NEDEN KİTAP OKUMUYORSUNUZ?

Neden kimse kitap okumuyor diye ağlayıp insanların okuduğu kitapları eleştiriyoruz?

Kitaplar ülkede herkesin bir fikrinin olduğu en yaygın konudur belki de. Sokağa çıkıp kime sorsanız kitap okumanın faydalarını anlatabilir, kitaplarla ilgili birkaç tavsiye verebilir. Peki, kitaplar bu kadar bilinir, fotoğrafını çekip internete atacağımız kadar havalı bulunurken, neden hala okuma oranımız az olabilir?

Okula ilk başladığımız andan ömrümüzün sonuna kadar kitap kavramı aslında hayatımızın birçok bölümünde yer alır. Okula başladığımızda bize kitap okumayı sevdiren mutlaka bir öğretmenimiz ve öğretmenimiz ısrar ettikçe kitap almaya başlayan velilerimiz olur. Alınan kitapların bir kısmı okunur, bir kısmıysa bir daha asla dokunulmamak üzere bir köşeye bırakılır. Peki, kitapları köşeye bırakıyor muyuz yoksa bırakmak zorunda mı kalıyoruz?

Ayrıca en yaygın konu olmanın yanı sıra en eleştiriye açık konulardan biridir. İçeriğine bakılmadan, ismine, kapağına, kalınlığına hatta ve hatta türüne göre bile yargılanabilir. İnsanlar, yaşınıza ya da kaç yaşında durduğunuza bakarak "Kaç yaşındasın hala bu kitabı mı okuyorsun?" diyebilir, sevdiğiniz türü ve kendinizi sorgulamanıza sebep olabilirler. "Bu kitap sana göre değil," diyerek size çok satan bir kitap bile önerebilirler. Fakat bilmedikleri, henüz farkına varmadıkları bir şey var;

Okuduğunuz kitabın türü sizi yansıtır. Tıpkı voleybol ya da basketbol oynamanın bir seçim olması gibi, kitabınızın türü sizin seçiminizdir. Okuduğunuz kitap sizi yansıtıyor olabilmesinin dışında, içinde bir parçanızı bulabildiğiniz kitaptır. Bir kitabın, herhangi bir paragrafın içinde kendinizi bulmak kolay değildir. Fantastik, bilim-kurgu, romantik, aksiyon ya da belki klâsik?

Ne okuduğunuz değil, neden okuduğunuz önemlidir. İnsanların size sadece birkaç saniyelğine söylediği cümlelerin hayatınızı, seçimlerinizi etkilemesine izin vermeyin. Eğer fantastik okumak istiyorsanız, eminim okumadığınızı ve okumanız gereken bir sürü fantastik kitabı bulabilirsiniz.

Bir kitap okuyun bugün.

Sadece kendiniz için.

Berfin ULUDAĞ 11-D

ADETA

*Yağmur benimle birlikte ağlıyor bu gün
 Senin yanında olmayışımı
 Yanına gelsem bile bana bakmayışın
 Sitem ediyor adeta gökyüzü
 Ve şimdi
 Yağmur benim için ağlıyor
 Gök benim için gürlüyor
 Adeta gökyüzü
 Sana bana sitem ediyor
 Bu hayatta aşkı beceremediğimiz için*

GECE VAKTİ

*Gece vakti usulca giriyorsun kapımdan
 Başucuma gelip oturuyorsun
 Bir yandan saçlarımı okşuyor
 Bir yandan şarkı söylüyorum
 O yürek ısıtan gülümsemem var yüzünde
 Bir anda uyanıyorum sonra bir bakmışım
 sen yoksun başucumda
 Hiçliğin içinde kayboluyorum çok özölüyorum çok.*

Yağızhan İLBİLGİN 11-E

GURURLAN YİĞİT ÖZEL

Okulumuzun 11/E sınıfındaki Beşiktaşlı Yiğit arkadaşımız önemli bir başarıya imza attı.

Twitter'da @KartalVideo adlı hesabıyla birçok video hazırlayıp, takipçilerinin beğenisi kazanan Yiğit Özel; bu sefer yaptığı video ile Twitter gündemine damgasını vurdu. Yiğit, Beşiktaş'ta ter döken futbolcuların attığı golleri, yaptığı şık hareketleri ve futbolcuların birlikteliğini gösteren videoları birleştirip daha sonra Coach Flowers'ın motivasyon konuşmasının yaptığı sesi de ekleyerek harika bir video hazırladı. Bu video Twitter alemi tarafından oldukça beğenildi, büyük bir etkileşim aldı ve paylaşıldı sonrasında bu video Beşiktaş'ın medya sorumlusu Rıdvan Akar tarafından görüldü ve aynı şekilde çok beğenildi.

Rıdvan Akar, Yiğit Özel ile iletişime geçip videonun futbolculara izletilmesi aynı zamanda BJK TV'ye çıkarılabilmesi için izin aldı. Yiğit'in de bu izni onaylaması sonucunda yaptığı video birkaç defa televizyonda milyonların önünde sergilendi.

Yiğit Özel, bu video dışında başka videolar da hazırlıyor ve bu videodaki başarısı kadar olmasa da yaptığı tüm videoları insanlar tarafından beğenilip büyük ilgi alıyor. Yiğit bahsettiğimiz bu videoları kâr amacı gütmeyen sadece içindeki Beşiktaş aşkı ile yapıyor.

Bizim de yakın arkadaşımız olan Yiğit, bu videoyu sosyal medyada paylaşmadan önce "Çarşı Mze" adlı grupta bize izletmişti. Açık konuşmak gerekirse videoyu izlediğimizde çokta iyi bulmamış ve bu kadar iyi tepki alacağını düşünmemiştik. Onun bu başarısı bizi çok mutlu etti ve gururlandırdı.

Yiğit Özel'in bu başarısını en içten dileklerimizle kutlar başarılarının devamını dileriz...

S. Cansu BERKYEZ & Eylem TÜRKYILMAZ

AH BU MATEMATİK

Yazıma bir fıkra ile başlamak istiyorum. Çünkü yazımın konusu bu fıkra ile ilgili. ☺

Balonla seyahat etmekte olan bir grup yolunu kaybeder ve biraz alçalarak aşağıdaki kişiye yaklaşır.

İçlerinden biri aşağıya bağırır:

- Heyyy! Şu anda neredeyiz?

Aşağıdaki şahıs onlara şöyle bir bakar ve biraz düşünüp dalgın dalgın cevap verir:

- Bir balonun içinde ve oldukça alçaktasınız.

Balondaki adam doğrulur ve arkadaşlarına:

- "Biliyor musunuz bu adam matematikçidir" der. Bunun üzerine balondaki diğer şahıslar bunu nereden anladığını sorduklarında şöyle yanıtlar:

- Birincisi, çok düşündü, ikincisi söylediği şey kesin olarak doğru...

Üçüncüsü, bir işe yaramıyor...

Fıkraı okuyunca kulaklarımda bir sürü ses yankılandı:

- Hocam bu parabol grafikleri ne işimize yarayacak?

- Hocam, günlük hayatımızda logaritmayı nerede kullanacağız?

- Hocam, şimdi biz permütasyon hesaplamayı öğrendik de ne oldu?

Matematik kelimesinin kökeni Eski Yunancadır. Matesis kelimesi eski Yunancada "BEN BİLİRİM" anlamına gelmektedir. Gördünüz mü daha isminden dolayı bile 1-0 öndeyiz. Bir de konuları anlayabildiğiniz, soruları yapabildiğiniz, problemleri çözebildiğinizde "BEN HER ŞEYİ BİLİRİM" diyebilirsiniz. Biraz fazla kendini beğenmişlik mi oldu? ☺ Eeee, ders matematik ne yapalım? Bir çok öğrencinin korkulu rüyası Matematik öğretmenini olduğumu söylediğimde birçok kişinin yüzünü ekşittiği bir konu. O yüzden biraz abartabiliriz bence ☺

Permütasyonu, 2. derece denklemleri, logaritmayı, türevi günlük hayatınızda bire bir kullanamazsınız tabii ki. Seçtiğimiz mesleğe göre kullanma alanınız olabilir. Ama matematiğin fark etmeden size kattığı o kadar çok şey vardır ki! Matematikle uğraşmak size temel matematik kavramlarını kazandırmanın yanı sıra analitik düşünebilme, problem çözebilme, mantıklı düşünebilme, etkili kararları verebilme gibi yetenekler de kazandırmaktadır. Sizin analiz, sentez, kavrama, tümdengelim, tümevarım gibi yollarla akıl yürütmenize olanak sağlar. Kararlı, düzenli ve sistemli olmanızda yardım eder. Sizi ön yargılardan uzak tutar, sabırlı olmayı öğretir. Edinilen bilgilerin günlük yaşama geçirilmesine etkin olur. Yorum gücünüzü geliştirir. Edindiğiniz bilgileri başka alanlara transfer etme olanağını sağlar. Zihniniz gelişir.

Veee ayrıca gireceğiniz YGS'de 40, LYS'de geometri ile birlikte 80 matematik sorusu sizi bekliyor olacak. Öğrendiğiniz matematikle bu soruları yanıtlayacaksınız, puanınızı artıracaksınız.

Matematiğin faydaları say say bitmez. O yüzden artık öğretmenlerinizde bu konu ne işimize yarayacak diye sormayın lütfen. Siz öğretmenlerinizden daha fazla ne öğrenebilirsiniz ona bakın. Sevgiler...

Diler ATMAZ

Matematik Öğretmeni

İNSAN VE AŞK

Mevlana:

“Benim dinim aşk dinidir” diyor.

“Ben sensiz sana geleyim; sen sensiz bana gel”
diye ekliyor.

Hız. Peygamber; Miraç’a çıktığından “Sidretül Manteha – Son Nota’ya geldiğinden Cebrail Aleyhisselam, bu noktadan sonra refakat edemeyeceğini, bu tarike yalnız gidebileceğini, kendisinin bu noktadan sonra yanacağını söylüyor. Peygamberimiz, kendisinin nasıl gidebileceğini soruyor. Cevap: “AŞK”LA...

Din, batıda “derinlik duygusu”, diye tarif ediliyor.

Derinlik: Derin hissediş, ihlas sahibi olma; sadece O’na has kılma, teslim olma, O’na giden yolda kalbi cehd ve gayret sahibi olma, kalbi ifsad etmeme...

Arvasi Hoca, insanı üç kategoride değerlendirir.

Hayvan insanı; Ruh ve beden birlikteliği ile yaratılmış insanın, bu iki unsuru dengede tutması gerekirken; ruhu iptal etmiş insan. Sadece bedeni tatmin yeme, içme, uyuma, vs. Nefste kaybolma. Hayvan insan. Kur’an ifadesiyle hayvandan aşağı olma; Esfele Safilin, Belhüm adal.

Sözün yeri gelmişken;

“Sana mâlik olan neden mahrumdur,
Senden mahrum olan neye mâliktir.”

Duygusal insan; Duyguları aklın önüne geçmiş, içsellik, aşkınlığı, değer vermeyi bilen. Mutlak anlamda hayvan insan protatığından çok yükseklerde.

İdeal insan: Kafasını kutsal değerlerle, milletinin değerleriyle, bütünleştirmiş. Ahlak sahibi olma ve bu anlamda hizmet edebilmeye vazife telakki etmiş, ölçülü insan.

Arvasi Hoca, üçüncü olabilmeyen şartını, ikinciyeye bağlıyor. Duygusal olmadan ideal olunamayacağını vurguluyor.

Duygusal olabilmek...

Ama zorlamadan...

Peki Aşk...

Menfaatin, modanın, bedenselliğin kol gezdiği hangi demde aşk... Hangi beklentisizlik... Hangi kendini ondan bütünleştirme...

“Aşk yazılmamışsa ismimin üstüne

Aşkı kendim yazdım adımın üstüne”

“Arz-ı hal etmeye seni tenhada bulamam

Seni tenhada bulunca kendimi kendimde bulamam”

Her gencin duygusu kendine kıymetli. İnsan kendi yaşadığına kendine ve duygulara vakıf var, kim bilir? Kim bilir kimler “ben aşkımlı anlatsam, aşkıma aşık olurduz.” düşüncesiyle yaşıyor. Ardından gözyaşı döküğümüz fem-i muhsin’in ifadesiyle;

“Aşk ve âşık suçlu iki kelime

Uzat ellerini değ yüreğime

Ya da seven yüreğime bir lahza dokun

At yeter ki isterse değmesin okun”

Yok burada bedensellik.

Beklentisizlik hali...

Anna’nın ifadesiyle;

“Gözlerimi kapasam

Sen karanlıkta kalırsın” derecesinde bütünleşme...

Ya da Ahmet Arif deyişiyle;

“Kapama gözlerini üşüyorum

Kadının adı yok. Aslında...

“Sen yoksun diye bir şehir sendeliyordu”

Artık bırakın şehirleri, yüreklerde bir ürperme bir iç yanması bile yok...

Aşka hayret etme bile yok

Bırakın teslim olunup yürek yanmalarını

Hep hesap, her gün hesap var...

Ondan olanı sevemeyen O’nu nasıl sever.

Hiçbir abartmaya gitmeden, ölümüne bir dakika kalmış bir adamın soğuk ve berrak bir bardak su arzulanmasındaki hesapsızlıkla kim aşkı yaşıyor?

Aziz ve gerçek olan aşklar buyursun... artık...

Her türlü ulviliğe yabancılaşmış yüreklerle...

Çünkü; Ağlayabilsek, gerçek anlamda sevebilsek

Ancak anlayabiliriz.

Mehmet TÜZEL

Okul Müdürü

ŞİMDİ SEN

Şimdi sen,

Tutuyorsun ellerini başkalarının

Ama ben,

Kalbim kırık gözlüyorum yollarını

İçimde,

Paramparça bıraktığın hayallerimiz

Belki de,

Yarım kalan hikayeme

Bir son arıyorum

AŞK

Sana olan sevgim evren kadar sonsuz

Sana olan kinim atom kadar küçük

Hislerim kelebek kadar özgürse

Bu aşk değil de nedir?

Kızgınlığım rüzgar gibi gelip geçici

Tutkum yağmur kadar karşılıksız

Hislerim yıldırım kadar güçlüyse

Bu aşk değil de nedir?

Nefretim kış günü kadar kısa

Mutluluğum yaz kadar sıcak

Korkum bahar gibi arada

Bu aşk değil de nedir?

Sana olan aşkımlı altın kadar yoğun

Kıskançlığım elmas kadar güçlü

Sen pırlanta kadar paha biçilmezsin

Bu aşk değil de nedir?

GECE

Doldu geceme bir hüznün

Boldu rüyalarımda hep yüzün

Bana aşkla bakan o gözün

Bir daha isteyecek seni bu yüzsüzün

Furkan SÖYLEMEZ 11-E

Bir Parça Teknoloji

Komşu komşunun külüne muhtaç iken şimdilerde komşu komşunun şarj aletine muhtaç oldu. Çağdaş, modern hayatın getirisi mi dersiniz? Hiç tanımadığımız insandan veya görüşmediğimiz komşumuzdan, "Pardon şarj aletinizi rica edebilir miyim?" diyecek durumlara geldik.

Telefon ve iletişim araçlarına bu kadar bağımlılığımızın temelinde hangi duygular yatıyor olabilir? Sosyal hayattan geri kalmak mı? Yalnızlıktan korkmamızı mı? Yoksa sessizlikten korkmamızı olabilir mi? Ya da hepsinden biraz biraz? Uzmanların dediğine göre internet bağımlılığı çocuklarda hiperaktif, dikkat eksikliği ve bazı hastalıklara yol açarken nereye doğru koşuyoruz? Koşarken hayatı anlamıyla yaşıyor muyuz? Tabiki de hayır ailemizle sohbet ederken, bir problemimizi halletmeye çalışırken kaç kez evdeki cep telefonları, mesaj sesleri konuyu ya bölüyor ya da uzatıyor. Ne çok hayatımızın içinde. Bir cafede annemle kahve içerken çok güzel bir melodinin ortasında yan masadaki bir çiftin dakikalarca ellerinden düşürmedikleri telefonlarını görünce, annem ne biçim çift hiçbir duyguların ve ilişkilerin anlamının kalmadığını söylemişti. Bakıyorum da ailem; teknolojik ortamdan uzak tatil programları peşinde, bizim için. Annem bu kadar hızlı ilerleyen teknolojinin içinde ruhsal durumumuzun gelişmediğini söylüyor. Duygu eksikliği, genel kültür ve adab-ı muaşeret kurallarının çok gerisinde bir nesilden bahsediyor. Annemin telefonu güncelleme istedikçe annem erteliyor. Bu günü yaşarken geçmişe sahip çıkış mı dersiniz?

Babam, "Mutlu çocuklar, iyin insanlar olun" diyor. Mutlu olmazsanız hiçbir şeyin anlamı yok diyor. Ne dersiniz bir parça teknolojinin yanına tam porsiyon insan ilişkileri, doğa ve kendimizi alır mıyız?

Pınar YURTTAŞ 10-B

Masum İnsanlar

Geçtiğimiz günlerde yaşanan olaylar beni çok derinden etkilediği için yazımda bu konuya değinmek istedim.

Patlamada ölen insanların o gün son günleri olduğundan haberleri yoktu. Birçoğunun hayalleri, yapmak istedikleri, gelecek planları vardı. Üniversite sınavından yeni çıkmış, hayallerine koşan bir çocuğun tüm ümitlerini elinden aldılar, bütün geleceğini yok ettiler.

Tek suçları o gün orada bulunmaktı. Belki yarın o kişilerden biri ben veya etrafımdaki insanlar olacak. Başımıza gelmez sanıyoruz ama bu ülkede bu olaylara sessiz insanlarla bir arada yaşıyoruz. Hepsinin hayali, hepsinin umutları birkaç dakika içinde söndü. Aileleri, tanıdıkları, arkadaşları kim bilir ne haldedirler.

Genç yaşta ölmek, her şeyin en başındayken yapacaklarını yapamadan bir anda hiç beklemediğin bir zamanda ölmek... Sanırım hepimizin en büyük korkusu...

Ölmekten korkmuyorum, zamanı geldiğinde hepimiz öleceğiz fakat ülkemde yaşanan bu katliamlar sonucu ölmek istemiyorum.

Bu küçük yaşta yalnız başıma sokakta yürümeye korkmadan, otobüse binmeye korkmadan, her yardım eli uzatan insanda kötü niyet aramadan sevgi ve barış dolu olan başkentte yaşamak istiyorum.

Umarım yakın zamanda bütün sorunlar çözülür, masum insanlar o an orada olmanın sonuçlarını yaşamazlar.

Çocukların ölmediği, insanların aç uyumadığı bir dünya istiyorum.

Şevval ÇAĞDAŞ 11-C

Mutluluk

Sabahın erken saatlerinde öten kuşlar, güneşten kaçıp gölgeye sığınıp yatan köpekler... Sahilde ayaklarımı içine gömdüğüm kum, ayaklarıma değen soğuk su, akşama doğru kırmızıya çalan gökyüzü... Evime giden yolda, her defasında burnuma kokusu gelen yasemin çiçekleri mutlu ediyor beni. Bunlar hep kalıcıdır. Mutlu olmak bedavadır. Dostluk kurmak, hayal kurmak, sarılmak, müzik dinlemek... İnsanı mutlu eden en güzel şeyler bedavadır. O yüzden insan kendisini hiçbir zaman mala mülke muhtaç hissetmemeli. Maddi şeyler bize 1-2 gün mutluluk getirir. Ve insan hiçbir zaman evle, arabayla, kıyafetle mutlu olamaz. Bizi mutlu edenler; sahip olduğumuz evin içindeki sıcak bir ailedir. Ya da arabaya birlikte binebileceğimiz arkadaşlarımızdır. Bir arabaya sahip olmak, pahalı kıyafetlere sahip olmak, güzel bir evde oturmak parayla. Ama bunları güzel kılacak her şey bedavadır. Mutluluğumuzu paylaşmalıyız. Çünkü mutluluk gerçekten paylaştıkça çoğalan bir şey. Bir gülüyorsan bin saçmalısın etrafına. Karşımızdaki insanı dinlemeliyiz. Çünkü çoğu insan dinlenmeye muhtaç. Ağaçları, hayvanları, doğayı sevmeliyiz. Çünkü onları kirleten de biziz zaten. Bir çiçeği sulamak ve güneşe koymak yetmez onun için. Her gün ona tebessümle bakmak, onunla konuşmaktır mutluluk. Kim biri tarafından sevilme istemez ki? Sevilme istiyorsak önce sevmeliyiz. Karşındakine sevdiğini söylemektir mutluluk. Aşk mesele, insan için en güzel duygudur. Karşılıksız olsa bile mutlu eder insanı. Zaten insanı yaşatan da sevmektir. Sevilme değil.

Mesafelere rağmen sevmektir. Mesafelerden nefret etse de sırf orada olduğu için mesafeleri sevmektir mutluluk. Bazen de bir bardak çay mutlu eder bizi. Her yudumunda içimizi ısıttığı gibi karşımızdakini ısıtmaktadır mutluluk. Çayın beraberinde getirdiği sohbettedir. Ya da bir bebeğin ilk adımlarındadır. Parkta oynayan çocuklarla oynayıp onlara tebessüm etmektir mutluluk. Sarılmak güvende hissettirir. Ve yanında güvenli hissettiğimiz insana sarılmaktır mutluluk. Perdeyi açtığında içeri giren güneştir. Zor durumda olan bir insana yardım etmektir. Azla yetinmeyi bilmektir mutluluk. Bayram sabahıdır mutluluk. El öpmek, hâl hatır sormak, vefalı olmaktır.

Mutlu olmak için bizden daha iyi olanları değil de daha zor durumda olanları düşünmeliyiz. Evet belki hayat sana gülmüyor olabilir ama başkalarını ağlattığını da unutmamalısın. Bu yüzden şükretmektir mutluluk. Ve her kara gecenin elbet bir sabahı vardır. Sabretmektir mutluluk...

Mutluluk aslında bakış açısıyla alakalıdır. Keşke hepimiz olaylara siyah değil de beyaz tarafından bakabilsek. Mesela her insanın sevmediğimiz yönlerine tahammül edebilecek yönlerinin de olduğunu görsük. Karşımızdaki insanı olduğu gibi sevssek, olmasını istediğimiz gibi değil. Karşımızdakini değiştirmeye çalışmadan önce kendimizi değiştiresek eminim daha mutlu oluruz. Gördüğünüz gibi mutlu olmak için bir sürü sebebimiz var. Mutlu olmamız başkasının elinde değil bizim elimizde. Küçük şeylerle mutlu olmayı bilmeliyiz. Çünkü hayat çok kısa ve kuşlar uçuyor...

Nurdan DEMİR 10-B

Şiirler Demledim Sana

*Ben bu sabah,
Şiirler demledim sana.
Onlarca satır arasına sığdırdım yüzlerce sensizliği.
Taşiverdin.*

*İçimde sana aşık binlerce çocuk duyuyorum,
Kırpıklarının arasından çiçekler toplayan...
Öyle bir gitmişsin ki benden,
Buralar yokluğunun başkenti olmuş.
Yokluğun ki boyumdan büyük,
Bu sabah bende akşam olmuş...*

*Sevdiğim,
Ben bu sabah şiirler demledim sana,
Ve bende akşam oldu.
Dönersen kapım açık,
Dönmezsen yolun...*

Kiraz AKTAŞ 11-F

FINLANDIYA EĞİTİM SİSTEMİ

Düşük maliyetler, kısa okul saatleri ile yüksek akademik başarıyı; bireyselliğe, bağımsızlığa önem veren, öğrencilerine kendi eğitim programını kendi düzenleme sorumluluğunu yükleyen eğitim anlayışıyla bol boş zamanı, eğlenerek öğrenmeyi birleştiren Fin eğitim sistemi hala eğitimin rüya ülkesi olmaya devam ediyor.

İşte size Fin eğitim sistemiyle ilgili 9 şaşırtıcı gerçek:

1- Finlandiya'da zorunlu okula başlama yaşı 7.

Yaşları ne olursa olsun, çocuklar okula kendileri yürüyerek ya da bisikletle gidiyor.

Fin kültürü çocukların bağımsız yetişmesini önemsiyor. Çocuklarını okula getirip götürün, ders çalıştıran ebeveynler diye bir şey yok.

2- Fin eğitim müfredatı basit ve genel bir çerçeve tanımlamaktan ibaret.

Öğrenciler, kendi ilgi ve ihtiyaçları doğrultusunda kendi eğitim-öğretim programlarını şekillendirme haklarına sahipler.

3- Finli öğrencilere eğitim hayatlarının ilk altı yılında hiçbir şekilde not verilmiyor. Sekizinci sınıfın sonuna kadar not verme zorunluluğu yok ve öğrenciler standardize edilmiş bir sınav sistemine tabi değiller. Sadece 16 yaşlarında ülke genelinde bir sınava giriyorlar.

4- Öğretmenler gün boyu sınıfta ortalama dört saat ders veriyor. Haftada iki saati ise mesleki gelişimleri için eğitimlere katılmak için ayırıyorlar.

İlk okulda öğrencilerin ders dışı/teneffüs olarak geçirdikleri zaman toplam 75 dakika. Amerika'da bu oran 27 dakikaya kadar düşüyor. Türkiye'de ise ortalama 45 dakika.

5- Tüm öğretmenlerin en az master derecesi var ve üniversite başarısı en yüksek %10'luk dilim arasından seçiliyorlar. Öğretmenlik toplumdaki statüsü en yüksek mesleklerden biri.

Finlandiya öğretmenleri başarılı-başarısız olarak yargılamayan bir kültüre sahip. Eksikleri bulunan öğretmenlerin, yeni eğitim-öğretim programlarıyla kendilerini geliştirmesinin önü açılıyor. Hiçbir öğretmenin performans nedeniyle işten atılma korkusu yok.

6- Öğrencilere ödev verilmiyor çünkü öğrenmenin yeri okuldur.

Her çocuğa bir birey olarak değer veriliyor. Çocuklardan biri yeterince iyi öğrenemiyorsa öğretmenleri bunu hemen fark ediyor ve çocuğun öğrenme programını onun bireysel ihtiyaçlarına göre düzenliyor. Aynı şey, okula uyum göstermeyen, sıkılan ya da öğrenim durumu programın ilerisinde olan çocuklar için de geçerli.

Öğretmenlerin yüksek eğitim düzeyi, çocukların her türlü gelişimini gözlemleyebilmelerini ve esnek çözümler yaratabilmelerinin en önemli nedeni. İstatistiklere göre çocukların ortalama %30'u eğitim hayatlarının ilk dokuz yılında özel programlarla destekleniyor.

7- Fin okullarında spora bol bol yer var ama spor karşılaşmaları yapacak takımlar yok. Rekabet, üstünlük kazanmak Fin kültüründe değer verilen bir şey değil.

8- Finlandiya'da özel okul yok ve eğitim harcamalarının tümü devlet tarafından destekleniyor.

Finlandiya'da okullar birbiriyle rekabet etmiyor, aksine dayanışıyor. Hemen hemen tüm okulların başarı düzeyi aynı. Bu yüzden okulun bir diğerine göre ayrıcalığı yok.

Eğitim "herkes için eşit imkanlar sağlamak" demek. Eşitlik kavramına olağanüstü değer veriliyor. Tüm çocuklar zeka ve becerileri ne olursa olsun aynı sınıflarda okuyor.

9- Pek çok Avrupa ülkesi ve Amerika'yla karşılaştırıldığında Finlandiya'da eğitime ayrılan bütçenin daha fazlası sınıf ortamına yansıyor. Çünkü öğretmenler de, yöneticiler de hemen hemen aynı maaşı alıyor. Bu yüzden Finlandiya'da eğitim maliyetleri çok daha düşük.

Emirhan YILDIZ 11-C

FEMİNİZM VE TOPLUM

Feminizm; kadının sosyal ve siyasal haklar bakımından erkek ile eşit olması gerektiğini savunan düşünce ve akımdır. Bu akım 18.yy'da Fransalı filozoflar ve kadın yazarlar tarafından ortaya çıkmış ve kendisine her dönem destekçi bulmuştur.

Feminizm, Türkiye'de büyük oranda yanlış anlaşılan bir düşüncedir. Genel amaç, kadın erkek eşitliği, erkekleri kötüleyerek feminist olduğunu düşünen kadınlar ve bu yüzden feministlerden nefret eden bir ülkemiz. Feminizm ile ilgili çalışmalar her geçen gün hızlansa da bu önyargıları yıkmak zor olacağı benziyor. Bu konuda Albert Einstein "Önyargıları yıkmak atomu parçalamaktan daha zordur." der.

Bir ülkede kadın ne kadar el üstünde tutulursa millet o kadar güzel günler görür. Burada bahsettiğim kesinlikle kadın diğer varlıklarda kutsal görülsün değil. Kadının gücü ve yeteneklerinin farkındalığını yaratmaya çalışıyorum. Çünkü kadının da erkek kadar üreten bir yapıya sahip olduğunu savunuyorum. Kadını gün yüzüne çıkarmak için yapılması gereken de üzerindeki baskıyı kaldıracak ona gerekli destek ve imkanı vermektir. Bu konuda da verilebilecek en güzel örnek Mustafa Kemal Atatürk'ün kadına seçme ve seçilme hakkını vermesidir. Böylece kadını tekrar topluma kazandırmış, saygısını da topluma aşılama çalışmıştır. Belki de bu ve bunun gibi örneklerde kadının bastırılmış özgüveni tekrar diriltmiştir.

Bence feminizm duygusu tüm insanlarda olmalı. En yakın örnek olarak yine ülkemizi veriyorum, ne yazık ki hala benimsenebilmiş değil. Son iki yılda artık dayanamadığımız kadar kadın cinayeti ve

taciz yaşandı. 2016 yılında şiddetle ölen kadın sayısı 296. Bu sayı buz dağının sadece görünen kısmı, sadece bildiğimiz kadar. Bu konuda biraz daha ayrıntıya girmek istiyorum. Bir erkek bir kadına şiddet uyguladığında ya da onu taciz ettiğinde, kadını suçlayan bir kesim var. İkinci bir ihtimal kadın, ayakları üzerinde durabiliyorsa ve bunu yasal bir şekilde çözümlenmek isterse erkeğin de yaptığı bir savunması var. Bu savunma "çirkin" sıfatını almak için bile güzel bir savunma oluyor genelde. Sonuç olarak adam suçsuz, kadın yine mağdur. Toplum, hala kadının bir gururu olduğunu anlayabilmiş değil.

Özetlemek gerekirse; feministlerin erkeklerden nefret etmediğinin ve sadece adaletten, eşitlikten yana olduklarının anlaşılmasını, toplumdaki algının çürütülmesini istiyorum. Erkekler dahil olmak üzere tüm insanların feminist olduğu bir dünyada yaşamak için de elimden geleni ve her türlü fedakarlığı yapmaya hazırım. Unutmayın, kadınız ve her şeyden önce insanız!

Aslı PARLAK 10-B

FARKLI KÜLTÜRLERE BİR GEZİ

İtalya tarihi, İtalya yarımadasında yaşayan halkların antik çağlardan başlayarak günümüze kadar ulaşan tarihini kapsar. Geniş ve derin bir tarihi olan İtalya'nın günümüze gelmiş ve bizlere o zamana ait önemli birçok yerleri ve saklanmış güzel hatıraları anımsatacak eserleri bulunmaktadır. Bunun dışında ilgi çekici birçok şeyle beraber güzel bir yolculuk olmuştur benim için.

Daha uçaktan iner inmez fark ediliyordu, öyle değişik ve yabancı bir havası vardı ki. İnsanlar, insanların bakışları çok farklıydı. Biraz anlamsız ve mutsuz bakıyorlardı sanki etrafa. Daha sonra öğrendim ki bizler pek gibi değillermiş. Göz teması kurmaz, yolda yürürken insanlara bakmazlarmış. Kültürlerinde daha çok resmiyet vardı sanki. Korkmuştum biraz. Annem ve babamla beraberdik, abimi ziyarete gelmiştik. Hiç de dil bilmiyorduk. Belki yardım isteyecek kadar İngilizce. Ama daha sonra öğrendim ki kendi dilleriyle konuşmayanlarla pek onlarda konuşmuyormuş, çok şaşırıyordum. Neyseki gerek kalmadı kimseyle konuşmaya çalışmaya. Sandığım kadar soğuk da değillerdi aslında, beklide bize denk gelen insanlar fazla sıcakkanlıydı. İnsanlar, sadece sürekli bir yere aceleyle gitmeleri gerekiyor ve geç kalıyorlarmış gibiydiler. Bana öyle gelmişti belki...

Sokaklar yollar öyle değişik görünüyordu ki. Sanki her yer bir tiyatro sahnesi ve etraftaki insanlarda figürandı. Evler hep küçük küçük yan yana ve sık sık dizilmişti. Eski görünüyorlardı ama bakımlıydılar. Etraf bana yolda yürüyormuş gibideğil de bir müze geziyormuşum havası veriyordu.

Gezintiye ilk Roma ile başladık. Çok güzel bir yer olduğunu söylemişlerdi. Bizi abim gezdiriyordu. Etrafta başka grupların da rehberleri vardı. Roma çok büyük ve kalabalık bir şehirdi, daha çok kalabalık bir tiyatro sahnesi gibi.

Kolezyum adı verilen eski ve kocaman bir tiyatro sahnesi vardı. MS. 80 den beri olan bir tiyatro sahnesi. Burada imparator roma halkını ve kendisini eğlendirebilmek için gladyatör dövüşleri, halk gösterileri, bazı savaşların canlandırmaları, infazlar ve bazı dramalar yaptırıyordu. Çok büyük bir yer olmasına rağmen sahnede söylenenler salona kolaylıkla dağılıbiliyordu. Özel bir mimarisi olduğunu söylediler. Bu kadar eski zamanda insanların bunları nasıl yaptığını, nasıl düşündüğünü çok merak etmişim gerçekten. Roma'dan sonra Venedik'e gittik. Burada daha cıvıltılı bir yaşam vardı. Şehri ikiye bölen uzun bir akıntı gibiydi. Burada gondollar ile gezip görülmesi için bazı yerler hazırlanmıştı. Biz de gondol ile bu kanalı gezdik. Gondol rüzgarla aynı tarafa giderken hafif bir esinti oluyordu. Bu esintinin getirdiği güzel bir koku vardı etrafta. Kendimi hala bir tiyatro sahnesinde

gibi hissediyordum. İnsanın yüzüne çarpan ne üşüten ne de terleten sıcak bir hava vardı. Nerdeyse 4 kilometre olan gondol yolculuğumuz henüz bitmeden gondoldan indik ve devam ettik. Daha sonra da son Marco Bozilikası denilen yarı kilise, yarı saray olan antik bir yer gördük. Burayı Bizans imparatorluğu yaptırmış ve gücünü göstermesi için binanın çeşitli yerlerinde özel semboller kullanmıştı. Çok gösterişli ve ayrıntılı bir yerd. Özenle çizilmiş bir tablo gibiydi. Duvarları, çatıları gerçekten derin bir tarihe hapsedmişti sanki. O zamanlarda yapılan yapıtlar imparatorluklar hakkında da bilgi veriyordu.

Değişik farklı bir kültür hakimdi buraya. Bu farklılık yollardan arabalara arabalardan insanlara yansımıştı sanki. Böyle değişik bir kültür görmek, bir hafta da olsa burada vakit geçirmek benim için çok güzel olmuştu. İlk kez yabancı bir ülkeye gitmişim. Gerçekten güzel ve farklı bir deneyimdi benim için.

Helin Deniz İLGEN 10-B

Boş Konuşmak Marifet Mi?

Kimi insanlar, yüzeysel düşünme sahip oldukları için, konuştuklarında ortamı kontrol altına almak istedikleri için düşüncesiz, boş ve çok konuşurlar.

Konuşmadıkları zaman kontrolün ellerinden gittiğini düşünürler ve korumasız hissediler kendilerini. Aslında sorun özgüven eksikliğidir.

Bazı insanlar da çok konuşarak kendilerini ispatlamaya çalışırlar. Bu da bir özgüven sorudur. Gerçekte çok konuşmak sorun değildir.

Çok konuşup, boş konuşmak sorundur çünkü boş konuşan insanlar, en basit konuyu bile sakız gibi sündürüp, düğümün ipini çözmeyi zorlaştırır. Birkaç cümle ile anlatacağını uzun uzun anlatmayı meziyet gibi düşünürler.

İster doğru ister yanlış olsun...

Bildikleri bilmedikleri her konuda fikir beyan etmeyi marifet sanırlar. Boş konuştuklarının farkında değillerdir, düşüncesiz davranırlar, kendilerini üstün görürler, aşağılayıcı bir üslupla cevap vermeyi marifetmiş gibi düşünürler. Geniş düşünmeyenler çok konuşur. Nezaketsizliği bir erdem bilirler.

Çok konuşmak, boş konuşmak bizi asil insan yapmaz aksine nasıl ki asil insanların (düşünceli olan) düşünceleri ve tavırları asilse, basit insanların düşünceleri ve tavırları da bir o kadar basittir.

Çok konuşan insanların yanında basit olmaksızın asil olmayı yeğlerim. En iyi çözüm ise susmak, muhatap olmamaktır.

Çok konuşan insanlar; sabit fikirli olmayı, hep ben haklıyım düşüncesini, dar görüşlü olma sorununu kendi kafalarının içinde bitirmelidir. Çünkü bu yol ile bir sonuca ulaşılmaz.

”SÖZ GÜMÜŞ İSE SÜKUT ALTINDIR.”

Sena SALMAN 10-E

YUKARI

Donuk bir salı akşamı,
Ölü bir saat
Sessiz karanlık.
Yatıyorum yatağa ama
Tek gördüğüm bir tavan
Beyaz, yeni boyanmış bir tavan
Keşke aylardan nisan değil de
Temmuz olsaydı diyorum.
Aşk olsaydı, yaz olsaydı
İşte o zaman yatınca gördüğüm şey
Tavan olmazdı
Gökyüzü olurdu,
Mavi olurdu
Gözlerin olurdu
Güzel olurdu.

S.Furkan SÖYLEMEZ 11-E

AŞK ve TUTKU

Karanlıkta parlıyor gözleri
Bakınca dökülüyor dilimden aşk sözleri
Acaba kim bağlayacak
Seni görünce çözülen bu dizleri

Saçların sıırıksıklam olmuş yağmurda
Meraktayım, bu aşk açacak hangi baharda
Sözlerimde, abartı da yok yalan da
Öldüm sen diye diye sevda yolunda

S. Furkan SÖYLEMEZ 11-E

ALMAN EĞİTİM SİSTEMİ

Türk eğitim sistemi ve Alman eğitim sistemi çok çok farklı.

Almanya'da öğrenciler ilkokula dört yıl giderler. İlkokuldan sonra öğrencilerin son hatları çok önemli. İlkokuldan sonra üç tane farklı okul var. Son sınıftaki notu iyi ise öğrenciler en iyi okula gidebilirler. Daha kötüler ise orta düzeydeki bir okula gidebilir. Notları çok kötü ise en düşük seviyedeki okula gitmek zorundadırlar.

En iyi okulun adı "Gymnasium", orta düzey okulun adı "Realshule" ve en kötü okulun adı "Hauptschule". Fazla sayıda öğrenci Gymnasium'a gitmek istiyor, çünkü Gymnasium'dan sonra her öğrenci "Abitur" alır. Almanya'da iyi bir iş için Abitur çok önemli. Sadece bir Abitur'la öğrenciler Üniversiteye gidebilir.

Almanya'da ders programları da Türkiye'den çok farklı. Derslerin dağılımı her zaman aynı, okul saat 09.05'te başlıyor ve saat 16.05'te bitiyor.

Alman öğretimi de farklı. Türkiye'de öğretmenler sık sık konuşuyor ve tahtaya yazı yazıyorlar. Öğrenciler genellikle deftere yazıyorlar.

Almanya'da öğretmen öğrencilere sorar; "Bunun hakkında ne düşünüyorsun? Fikrin ne?" Öğrenci sınıfta daha aktif olmak zorundadır. Mesela fizik ve kimya derslerinde öğrenciler çok deney yaparlar.

Almanya'da yıl sonu notunun %60'ı yıl içerisinde sınıftaki aktiviteden, %40'ı sene sonu sınavlarından verilir. Öğrenciler bir dersten bir yılda iki kez sınav olur, İngilizce, Matematik ve Almanca için üç kez sınav olur.

Bence Alman ve Türk eğitim sistemleri farklı, çünkü Türk öğrencilerinin çoğu Alman öğrencilerinin çoğundan farklı şeyler istiyor. Türklerin çoğu mühendis olmak istiyor, bu yüzden matematik dersleri çoktur. Almanların ilgileri farklılık gösteriyor: Bazıları avukat olmak istiyor, bazıları mühendis, bazıları müzisyen, bazıları da polis memuru veya öğretmen olmak istiyorlar.

Alman Ders Programı

Std.	Montag	Dienstag	Mittwoch	Donnerstag	Freitag
7:50-8:35	Kunst	Musik	Biologie	Englisch	Biologie
8:40-9:25	Kunst	Geographie	Geographie	Englisch	
9:40-10:25	Latein	Deutsch	Englisch	Religion	Geographie
10:30-11:15	Chemie	Geschichte	Wirtschaft	Latein	Wirtschaft
11:30-12:15	Chemie		Geschichte	Latein	Religion
12:20-13:05	Musik		Deutsch	Biologie	Geschichte
13:10-13:50	Wirtschaft	Chemie	Musik	Deutsch	
14:15-15:00					
15:00-15:45					
15:45-16:30					
16:30-17:15			Sport		
17:15-18:00			Sport		

Carl Friedrich SEELIG

Taşucu Gezisi

Taşucu benim küçüklüğümünden beri gittiğim ve çok sevdiğim ufak bir tatil beldesidir. Silifke'ye bağlı olup yakın zamanda mahalle olarak anılmaya başlandı. Taşucu pek çok insan tarafından bilinmesine rağmen tatil için güzel ve uygun bir yerdir. İster oteller olsun ister etrafındaki gezilecek yerler olsun isterse de güzeller güzeli denizi. Plajları insanlar tarafından biraz kirletiliyor olsa da denizi o kadar güzel o kadar duru, sakın ki insan plajın kirliliğini pek umursamıyor. Nüfusunun çoğunu yazlıkçılar oluşturuyor ve yazlıkçılar da yaşça biraz büyük insanlar, şehrin kalabalığından sıkılmış huzur ve sessizlik isteyen insanlar.

İklim bakımından oldukça sıcak ve nemli, insanı bazen sıkıyor değil. Her tür tropikal bitki de iklimden dolayı yetiştiriyor. Merkeze gittiğimizde alışveriş yapacak marketler, Mersin'in meşhur tantunisini yapan sıra sıra lokantalar, etrafa çok hoş bir hava katan palmyeler ve tabii saat kulesinin üstünde yuvası olan sadece yaz dönemlerinde göç için gelen leylekler. Fazla söze gerek yok kendine has bir havası olan ufak şirin bir tatil mekanı Taşucu.

Berkay SAVCI 11-E

FRANSA GÜNLERİ...

Bir Mayıs ayı sabahının ilk saatleriydi. Bu ay bana apayrı bir heyecan katıyordu. Çünkü yaklaşık on gün sonra Fransa gezintisine çıkacaktım. Sonunda hayalim gerçekleşecekti. Oradaki kültürleri görüp, bilgi edinmek, sokaklarında yürümek, her bir tarihi eserini yakından incelemek, yeşillik bir alanda kemanımla insanlara melodiler çalmak... küçüklüğümden beri hayalini kurduğum şeyler arasında yer alıyordu ve sonunda gerçekleşeceği için hem mutlu hem çok heyecanlıydım. Pasaportum hazır, gideceğim yerler planlanmış, yola çıkacağım günü bekliyordum.

ON GÜN SONRA

Alarmımın sesiyle yerimden sıçradım. Saat 05.30. Uçağım 08.00'deydi. Sıcak yatağımdan kalktım. Lavaboya yöneldim. Aynadan kendime baktım. Uykulu gözlerin altındaki heyecanı görebiliyordum. Soğuk suyu tek çırpıda yüzümle buluşturdum. Uykum çoktan açılmıştı. Bir an önce hazırlanıp çıkmayı planlıyordum. Üzerime rahat, spor tarzında bir şeyler geçirdim. Önceden hazırladığım bavulumun içini kontrol ettim. Unuttuğum bir şeyler var mı diye bakındım. Kemanımı da yanıma alacaktım. Her şey tamam olduktan sonra evden çıktım. Sevdiklerimle vedalaşıp havaalanına geçecektim. Annem, babam, kardeşim, birkaç arkadaşım ve erkek arkadaşım Yiğit hepsi birlikte buluşmuş beni bekliyorlardı. Hemen onların yanına gittim. Onlarla vedalaştıktan sonra Yiğit ile birlikte havaalanına gitmek

için yola koyulduk. Havaalanına yaklaştıkça hüzünleniyordum. Çünkü sevdiklerimden ayrı kalmaya alışık değildim, onları çok özleyecektim. Havaalanına vardıktan sonra bilet işlerini hallettik. Artık vedalaşma vakti gelmişti. Yiğit ile vedalaşıp uçağa bindim. Uçak hareket edene kadar camdan birbirimize el salladık. Artık yolculuk başlamıştı. Cam kenarından pamuk gibi bulutların arasından geçerken bir yandan hayal kuruyordum. Hostesin gelmesiyle irkildim. Meğer hayallere dalmışım. Yemek servisi yapıldı. Daha sonra müzik listemi açtım. Rastgele müzikleri dinlemeye başladım. 11.00'da uçaktan inecektim. Uyuyakalmışım ve uyandığım da saat 10.36 idi. Yaklaşık 24 dakika kadar bir yolumuz kalmıştı. Çok mutluydum. Sonunda hayallerim gerçekleşiyordu. Kalan zamanı da bir şekilde geçirdikten sonra uçaktan indim. Doğruca otelin yolunu tuttum. Otele vardım. Bavulumu dolaba yerleştirdim, kemanımı bir köşeye koyduktan sonra direk sokaklarda gezintiye çıktım. Etrafı gezdim, dolaşım. Şimdiden çok sevmişim. Ertesi gün Eyfel Kulesi'ne gidecektim ve kendimi yormamak için bu günü kısa tutup kendimi dinlenmeye bıraktım. Uyandıktan sonra Eyfel Kulesi'ne gittim. Orada birçok insan vardı, fotoğraf çekiniyor, eğleniyorlardı. Ben de birçok fotoğraf çektim. Atıştırmalık bir şeyler alıp bir yere oturdum. Ailemle, arkadaşlarımla konuştum. Onlara burayı anlattım. Onlar da çok sevmişlerdi. Buradan sonra Şanzelize Caddesi'ne geçtim. Karnımın acıktığını hissediyordum. Bir lokanta buldum. Değişik yemeklerin tadına bakmak istiyordum ve

sipariş verdim. Yemeği yedikten sonra kalktım ve bu cadde de dolaştım. Cadde çok kalabalıktı. Hava kararıyordu. Yavaş yavaş, geze geze otelin yolunu tuttum. Odaya vardığımda kendimi yatağa attım. Ertesi gün alışveriş yapacaktım. Alışveriş için bir yer bulduktan sonra ilk işim sevdiğilerime hediyeler almak oldu. Daha sonra kendim için bir şeyler aldım. Elim kolum poşet ile dolmuştu. Bir şeyler içmek için bir cafe buldum. Tam içeceğimi alacakken paramı bulamadım. Yoksa kayıp mı etmişim? Paramı kaybettiğimi anlayınca hayal kırıklığına uğradım. İçeceğimi alamayınca üzülmişim. Daha üçüncü günümde böyle bir şey yaşamam hiç iyi olmamıştı. Alışveriş yaptığım tüm mağazalara baktım fakat paramı bulamadım. Ne yapacağım diye düşünürken kemanımı yanımda getirdiğim aklıma geldi. Hemen otele gittim. Kemanımı aldım ve dışarıda kemanımla melodiler çalmaya başladım.

Orta okuldan beri keman çalıyordum, fena sayılmazdım. Bir süre sonra etrafıma insanlar toplanmaya başlayıp para bırakıyorlardı. Bu günü atlatacak kadar param olmuştu. Ertesi gün tekrar kemanımla para kazanmaya çalışacaktım. Sabah uyandım ve kemanımla birlikte sokağa çıkmış çalıyordum. Şuan tek amacım biletimi alıp Türkiye'ye ailemin yanına dönmektir. Gün sonunda yeterli miktarda param olunca bir bilet aldım ve evimin yolunu tuttum. Fakat onların Türkiye'ye döneceğimden haberleri yoktu, sürpriz yapacaktım. Uçuş zamanı geldikten sonra havaalanına gittim ve bulutlar arasında uçmaya başladım. Uçuk yolculuğunun sonunda sevdiğilerime kavuştum onlara sürpriz yaptım. Bu Fransa seyahatim hem güzel hem yorucu hem de biraz zor geçmişti.

Şevval YALÇIN 10-B

TOPRAK VE GÖKYÜZÜ

Gökyüzü kadar mavi değildi onun gözleri. Toprak kadar kara, kestane kadar sıcaktı. Gökyüzü olan bendim. Arasında bir ömür boyu uzaklık olan ama bir şiiirde aynı dizede, yan yana kullanılan birbirinden habersiz iki kişiliktik biz. Onun ayakları vardı. Yürüyor, gerektiğinde koşuyordu. Benimse kanatlarım vardı. Toprağa inemiyordum belki o kanatlarla ama en azından onu yukarıdan izleyebiliyordum. İçimdeki sevda ömür boyu bitmeyen uzaklıklara karşı gelecek kadar deli ancak bir o kadar da korkakdı.

Biricik toprakla buluşsam bile yürüyemeyecek, koşamayacak onun izinden gidemeyecektim. Bu korku içimdeki sevdayı yavaş yavaş öldürüyordu. Şiiirimizin bitmesine son 1 dize kala farkına vardım. Benim aşağıya inmem gerekmiyordu, düşmem gerekiyordu. Kanatlarımı satıp kendimi toprağın güvenli kollarına bırakmam gerekiyordu. Ben de öyle yaptım. Ama atladığım bir şey vardı. Şiiirimizin son dizesini okumamıştım. Ana düşüncemiz orada saklıydı aslında.

Toprak bir taş kadar sert, bir "dost" kadar güvenilmezdi. Bense bu toprak için yumuşak kanatlarımdan, özgür uçuşumdan vazgeçmişim. Ancak son dizenin ana düşüncesi Kız Kulesinin Galata kulesine asla ulaşamadığı gibi, toprak ve gökyüzünün asla birlikte olamayacağıydı. Şimdi düşünüyorum belki ama önemi yok. Kanımın akacağı son yer toprak olacak. Belki benim kanımla sulanan o toprakta bir ağaç çıkar.

O ağaçla gökyüzüne tekrar yükseleceğim. Kanım toprakta ruhumsa gökyüzünde huzur bulacak.

Ela GÜVEN 10-B

MEHMET ZAKİR EKİNİ

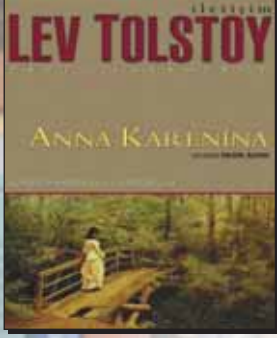

ANADOLU LİSESİ

MEHMET ZAFER

ÖLMEDEN ÖNCE OKUNMASI GEREKEN 15 KİTAP

1- "ANNA KARENİNA", (1877) LEV NİKOLAYEVIÇ TOLSTOY

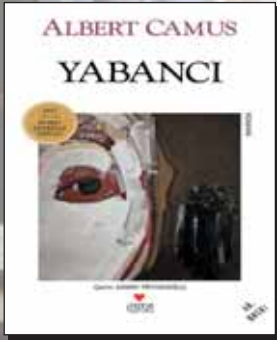
Aşkı yüzlerce yazar tarafından ele alınmış bir konudur ancak dünyaca ünlü Rus yazar Tolstoy'un "Anna Karenina"sı gibi destansı olanı pek yoktur. Anna Karenina, 19. yüzyıldaki Rus aristokrasisinde yaşanan bir yasak aşk hikayesi...

2- "AŞK VE GURUR", (GURUR VE ÖNYARGI) (1813) JANE AUSTEN

Klasik dönem romanları arasında önemli bir yere sahip olan "Aşk ve Gurur", 18. yüzyıl İngiltere'sinde geçen unutulmaz bir aşk hikâyesini konu alıyor.

Orta halli bir ailenin zeki ve neşeli kızı ile kibirli ve mağrur olmasının yanı sıra son derece dürüst ve varlıklı genç bir adamın neredeyse nefretle başlayan ilişkilerinin büyük bir aşka dönüşünü anlatan bu kitapta, biri gururlu diğeri önyargılı iki insanın zaman ilerledikçe yanlışlıklarına ve birbirilerine yaptıkları onca haksızlığın yalnızca aşkla telafi edilebileceğine şahit olacaksınız.

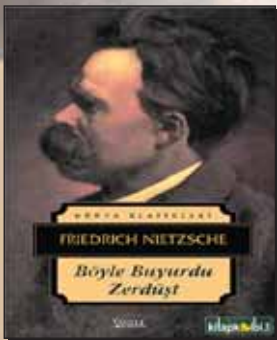

3- "YABANCI", (1942) ALBERT CAMUS

Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Fransız felsefeci ve edebiyatçı Albert Camus'nun, Saçma (Absürd) felsefesini anlattığı eseridir.

Kitabın olay örgüsünde her şey çok kısa bir zaman aralığında olup biter: Ceza-yir'de rastlantısal biçimde bir Arap'ı öldüren orta sınıftan bir Fransız olan Meursault, kendisini adım adım ölüme götüren süreci tamamen kayıtsız biçimde izler.

Yapıtta Meursault kendine, topluma, hayatta hatta ölüme dahi kayıtsız kalacak biçimde tüm varoluşa yabancılaşması yalın bir dille anlatılır.

4- "BÖYLE BUYURDU ZERDÜŞT", (1883) FRIEDRİCH WILHELM NIETZSCHE

Tam adı "Boyle Buyurdu Zerdüş: Herkes ve Hiç kimse için bir kitap" olan eser, dahi Alman filozof Friedrich Nietzsche'nin felsefesini anlattığı en önemli eserdir.

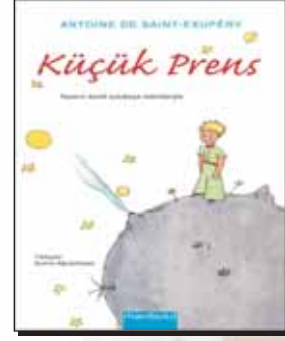
Nietzsche'nin felsefi görüş ve kavramları açısından çok önemli bir yer tutmaktadır. Eser aynı zamanda çokça eleştirilmiş ve yanlış anlaşılmıştır.

5- "KÜÇÜK PRENS", (1943) ANTOİNE DE SAINT-EXUPÉRY

Antoine de Saint-Exupéry tarafından New York'ta bir otel odasında yazılan "Küçük Prens", yayımlandığı günden bu yana milyonlarca insanın kalbini fethetmeye devam ediyor. Küçük Prens'in yaşadıklarını anlıyor, kırgınlıklarına üzüyor, söylediklerine hak veriyoruz.

Gezegenindeki çiçeğiyle pek anlaşılamadığı çiçeğiyle pek anlaşılamadığı için biraz uzaklaşmaya karar veren, yolculuğu sırasında Dünya'ya da uğrayan Küçük Prens, Sahra Çölü'nde bir pilotla karşılaşır. İşte olan biteni de bu pilot anlatır. Kimdir Küçük Prens, neden sürekli sorular sorar, çiçeğiyle neden anlaşılamamıştır, gittiği diğer gezegenlerde kimlerle karşılaşmıştır ve neler öğrenmiştir?

Bu öyküyü dinlerken Küçük Prens'in yaşadıkları ve öğrendikleri sayesinde hayatımıza tekrar bakıyoruz ve yaşamı anlamlandırmada "ne kadar da büyüdüğümüzü" görüyoruz. Küçük Prens'in de dediği gibi "Büyüklerle her şeyi açıklamak gerekir zaten."

6- "YÜZYILLIK YALNIZLIK", (1967) GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ

"Yüzyıllık Yalnızlık"ı yazmaya başladığımda, çocukluğumda beni etkilemiş olan her şeyi edebiyat aracılığıyla aktarabileceğim bir yol bulmak istiyordum. Çok kasvetli kocaman bir evde, toprak yiyen bir kız kardeş, geleceği sezen bir büyükanne ve mutlulukla çılgınlık arasında ayırım gözetmeyen, adları bir örnek bir yığın hısım akraba arasında geçen çocukluk günlerimi sanatsal bir dille ardımda bırakmaktı amacım. Yüzyıllık Yalnızlık'ı iki yıldan daha kısa bir sürede yazdım, ama yazı makinemin başına oturmadan önce bu kitap hakkında düşünmek on beş, on altı yılımı aldı.

Büyükanne, en acımasız şeyleri, kılını bile kıpırdatmadan, sanki yalnızca gördüğü olağan şeylermiş gibi anlatırdı bana. Anlattığı öyküleri bu kadar değerli kılan şeyin, onun duygusuz tavrı ve imgelerindeki zenginlik olduğunu kavradım. Yüzyıllık Yalnızlık'ı büyükanne, işte bu yöntemini kullanarak yazdım. Bu romanı dikkat ve keyifle okuyan, hiç şaşırılmayan sıradan insanlar tanıdım. Şaşırmadılar, çünkü ben onlara hayatlarında yeni olan bir şey anlatmamıştım, kitabımda gerçekliğe dayanmayan tek cümle bulamazsınız."

7- "1984", (1949) GEORGE ORWELL

Romanın distopik dünyasında totaliter bir merkezi tek partinin yönetiminde korku, propaganda ve beyin yıkama faaliyetleri ile halkın sürekli yönlendirilmesi ve baskı altında tutulması anlatılmaktadır.

Kitap komünizm ve faşizm gibi totaliter rejimlerin sağlam bir eleştirisidir. Roman daha sonra çok ünlenecek olan "Büyük Birader" gibi kavramları da içermektedir.

Sadece distopya veya felsefi roman türünün en başarılı örneklerinden biri değil, genel anlamda en başarılı roman örneklerinden de biridir...

8- "SUÇ VE CEZA", (1866) FYODOR MİHAYLOVİÇ DOSTOYEVSKİ

Dostoyevski'nin en meşhur romanı olan "Suç ve Ceza" fakir bir hukuk fakültesi öğrencisi olan Raskolnikov'un tefeci bir kadını ve kardeşini öldürmesiyle ilerler.

Dostoyevski'nin ahlâk, suç, ceza, masumiyet, iyilik ve kötülük, Tanrı ve din gibi önemli konu ve kavramları işlediği metafizik romanlarından biridir...

9- "KÜÇÜK ŞEYLERİN TANRISI", (1997) ARUNDHATİ ROY

Arundhati Roy, İngiltere'nin en saygın edebiyat ödülü olan Booker Ödülü'nü 1997 yılında "Küçük Şeylerin Tanrısı" adlı romanıyla aldı.

Yasak bir aşkın çökerttiği bir ailenin soluk kesen dramını anlattı. Varlıklı bir Hindu ailesinin güzel kızı Ammu, ailesinin yanında çalışan bir işçiye aşık olur. Önüne geçilmez, kural tanımaz, tutkulu bir aşkla bağlanırlar birbirlerine. Oysa genç adam dokunulmazlar sınıfındadır.

Hint geleneklerine aykırı olan farklı kast tabakalarına mensup kişilerin romanda aşk yaşaması, Hindistan'da eser hakkında büyük tartışmalara yol açmıştır. Bir solukta okunabilecek güzel bir roman.

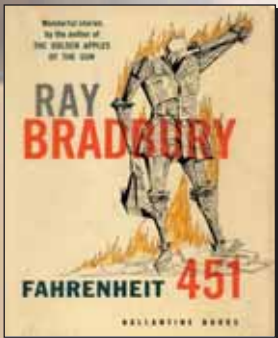

10- "ZORBA", (1946) NİKOS KAZANCAKİS

"Zorba", Nikos Kazancakis'in ölümsüz eseridir. 1930'larda geçen roman, adı kitapta hiç belirtilmeyen Yunan asıllı genç bir İngiliz yazarın ağzından anlatılır. Hayattan fazlaca bir beklentisi olmayan bu mutsuz entelektüel, bir süreliğine kendisini dinlemek ve yaşantısına çeki düzen vermek üzere kitaplarını bir kenara koyarak Yunanistan'ın Girit adasına gelir.

Burada kendisine ait linyit kömürü madenleriyle de ilgilenecektir. Yazar burada aşırı davranışları olan, kaba saba ama hayata şehvetle bağlı orta yaşlı bir Yunan olan Alexis Zorba ile tanışır ve onu işe alır.

Zamanla hayatı tutkuyla yaşayan Zorba'nın felsefesi, yazarı derinden etkileyecektir...

11- "FAHRENHEİT 451", (1953) RAY BRADBURY

Amerikalı yazar Bradbury'in romanı kitapların itfaiyeciler tarafından yakıldığı, kitap okuyan, düşünen insanların yok edildiği, insanların sadece beyin yıkayan, eğlence amaçlı televizyon programları izlediği baskıcı bir toplum yapısını anlatır. Yapıt, Fransız yönetmen François Truffaut tarafından beyaz perdeye de aktarılmıştı.

12- "HAYVAN ÇİFTLİĞİ", (1945) GEORGE ORWELL

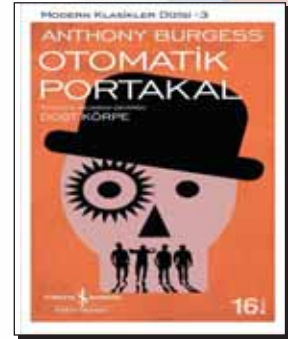
Kurgu ustası İngiliz yazar George Orwell'ın Sovyet totalitarizmine yönelik alegorik, fabl tarzında bir eleştirisi ve distopya örneğidir. Kitap yayımlandığında büyük ses getirmiş ve olumlu eleştiriler almıştır. Ancak Sovyetlerle arasını bozmak istemeyen İngiltere'de sansüre uğramıştır.

13- "OTOMATİK PORTAKAL", (1962) ANTHONY BURGESS

Orijinal ismi "A Clockwork Orange" olan yapıt İngiliz edebiyatçı ve müzisyen Anthony Burgess tarafından kaleme alınmıştır. Kitap esas olarak insanın makineleştirilmesine yönelik klasikleşmiş bir distopya ve kara mizah örneğidir.

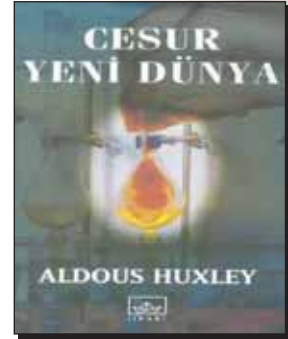
Yapıt, usta yönetmen Stanley Kubrick tarafından filme de alınmıştır ve en başarılı roman uyarlamalarından biri olarak kabul edilmektedir.

14- "CESUR YENİ DÜNYA", (1932) ALDOUS HUXLEY

Zamyatin'den bir hayli etkilenen Huxley'in romanı 26. yüzyılda geçer. Genetik bilim ve üreme yolları vasıtasıyla insanlar bir çok yönden değiştirilmiştir. İnsanlar hastalıkları yenmiş, ırklar arasında eşitlik sağlanmış; sağlıklı, zengin ve mutlu bir toplum oluşturulmuştur.

İlk etapta ütopya gibi görülecek bu durum ancak bir çok insanî değerlerin yok edilmesiyle mümkün olmuştur.

15- "DÖNÜŞÜM", (1915) KAFKA

Kimilerince "uzun öykü" kimilerince ise roman olarak değerlendirilen "Dönüşüm" Gregor Samsa'nın böcekleşmesi ile başlar.

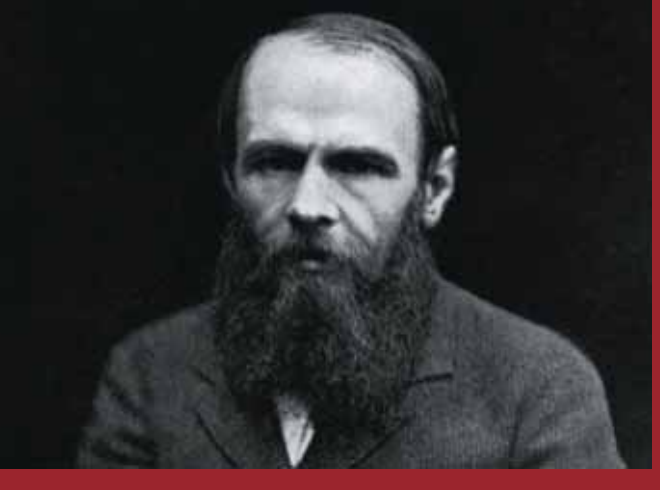
Gregor Samsa'nın bir böceğe dönüşmesi, sistem içindeki çarkların bir dişlisi olan; eleştirmeyen, sorgulamayan, sadece boyun eğip, topluma uyan bir kişi olmaktan çıkıp, kendi bireyselliğini bulma ve dolayısıyla toplum dışına itilme anlamını taşır.

Zeynep Gül TÜZEL 10-B

Halime ÖZBAY 10-B

SUÇ VE CEZA ROMANININ ANALİZİ

Dönem bakımından Raskolnikov isminin rastlantı olmadığını biliyor muydunuz?

Rusça 'raskolot' fiili ayırmak, parçalamak, birliği bozmak anlamına gelmektedir. Bizim asi, kalıplara sığmayan, mevcut fikirleri benimsemeyip ayrılık yaratan Raskolnikov'un isminin anlamına çok uygun bir karakter olduğunu söyleyebiliriz. Raskolot fiilinin bir başka anlamı da suç işlemiş birini konuşmaya zorlamak anlamına da geliyor. Raskolnikov'un tefeci kadını öldürmesi ve sonrasında iç dünyasında yaşadığı suçluluk bununla ilişkilidir.

Romandan çıkardığım dersler:

Raskolnikov genç, zeki; ancak yoksul biridir. Üniversiteyi yarıda bırakır. Sebepni yoksulluğuna bağlamasına rağmen asıl sebebi üniversite okumak için çok fazla işte çalışması gerekmesi ve onun kendini bu kadar hırpalamasına gerek kalmadan parayı hak eden üstün insan olarak görmesi, yani egosudur. Üniversiteyi yarıda bırakınca karakterin depresyon evresi başlar ve ortaya tuhaf fikirler atar. Bu fikir; Napoleon ve onun gibiler kendi amaçları uğruna sayısız cana kıyma hakkına sahiplerse, ben neden böyle bir hakka sahip olmayayım düşüncesiyle ortaya çıkar.

Neden, kendimi ve yakın çevremi (para için onaylamadığı bir adamla evlenmek üzere olan ablası, kardeşleri ve annesine bakmak için bedenini satan Sonya gibi) kurtarmak için adam öldürmeyeyim, parasını çalmayayım gibi düşünceler geliştirmeye başlar. **Bu düşünceler beni hak, hukuk, suçlu, masum gibi kavramları sorgulamaya itti ve yapılacak düşünülecek doğru şeyin ne olduğu konusunda kafa patlatmamı sağladı.**

Raskolnikov düşündükçe bu fikirleri daha da çok benimser ve uzun süredir kafasına hedef olarak koyduğu ihtiyar, tefeci bir kadını ve yanında çalışan genç bir kızı öldürür ve paralarını çalar. Plan tam da istediği gibi işlemesine rağmen zihninde tasarladığı gibi sonuçlanmaz.

Tahmin ettiği kadar soğukkanlı kalamaz. Suç mahallinde deliller bırakır ve paraya el süremeyecek kadar pişman olur. Parayı bir taşın altına saklayıp kullanmaz. **-Burada dersolarak olaylara olduğundan daha mantıksal yaklaşmamın ve kusursuza ulaşma çabamın aslında gereksiz olduğu çıkarımını yaptım.-** Daha sonra gelişen olaylarda annesini, ablasını ve sevdiği kadın Sonya'ya ne kadar kötü davrandığını anlayıp acı çekti. **-Burada empati'nin değerini kavradım-** dine ve aşka bu kadar uzak olan kahraman yaptığı büyük hatalardan sonra dindarlaşır ve başkasına koşulsuz sevgi hissetmeye başlar. **-Burada mutluluğun yakalanmasının aslında çok zor olmadığını anladım.-**

Romanın Özeti:

Rodya Romanoviç Raskolnikov yoksul bir gençtir. Petesburg Üniversitesi'ndeki hukuk öğrenimini yarıda bırakır. Aklı Batı'dan gelen siyasi ve felsefi düşüncelerle karmakarışıktır. Nefret edilen, kötü bir tefeciye öldürecektir. Böylece finansal problemlerini çözerken aynı zamanda dünya kötü, değersiz bir parazitten temizlenecektir. Raskolnikov, daha yüksek bir amaca hizmet eden bir cinayetin kabul edilebilir olduğuna inanır. Bir sürü hesap kitaptan sonra harekete geçer ve kadının evine giderek onu baltayla vahşice öldürür. O anda, Alonya ile birlikte yaşayan ve kimseye bir zararı dokunmayan üvey kız kardeşi beklenmedik biçimde içeri girdiğinden, Raskolnikov onu da öldürmek zorunda kalır. Müşterilerin rehlin için bıraktıkları birkaç küçük süs eşyasını alır ve kimseye görünmeden oradan ayrılır.

Kimsenin kendisini görmediğini bildiği halde, Raskolnikov son derecede tedirgindir. Tedirginliği ailesi ve yakın çevresini de etkiler. Raskolnikov'un hayatında üç kadın vardır. Bunlardan ilki olan annesi, düşkün ve müşfik (şefkatli) bir kadındır.

Hayatındaki ikinci kadın, kız kardeşi Dounia'dır. Hayatındaki üçüncü kadın ise Marmeladov adındaki işsiz kâtibin kızı Sonia'dır Raskolnikov onunla ara sıra buluşmuş arkadaşlık etmiştir.

Sonia'nın ailesi, babasının ayaşlığı yüzünden çok yoksuldu. Sonia, ailesine bakmak için fahişelik yapmaya başlamıştır.

Raskolnikov, öldürdüğü kadının evinden aldıklarını ve diğer delilleri saklayıncaya kadar çıldırır. Ödenmemiş bir borç yüzünden karakola çağrıldığında polislerin yanında baygınlık geçirir. Günlerce hasta yatar. "Katilin cinayet yerine dönmesi" kuralına uygun olarak, yakalanmayı ve rahatlamayı, arınmayı isteyen genç adam, öldürdüğü tefeci kadının evine gelir. Komiserle tanışır ve davranışlarıyla dikkat çekerek soruşturmanın baş zanlısı olur. Zeki bir adam olan Komiser Porfiry Petroviç, Raskolnikov'un katil olduğunu düşünür.

Raskolnikov, Sonia'ya suçunu ve aşkını itiraf eder. Sonia fahişelik yapmasına rağmen inançlı ve iyi yürekli bir kızdır. Ona acır ve suçunu polise itiraf etmesi ve bedelini ödemesi gerektiğini söyler. Sonunda vicdan azabı Raskolnikov'a suçunu itiraf ettirir. Sibirya'ya sürgün edilir. Sonia onun serbest kalacağı günü bekleyecektir. Raskolnikov, yine de aşırı bir pişmanlık duymamaktadır. Fakat Sonia'nın sayesinde kendini dine verebilecektir.

Yazarın Hayatı:

1822'de Moskova'da doğdu. Koyu Katolik olan bir ailenin oğludur. Babası doktordu. Hasta bir annesi vardı. Evleri babasının çalıştığı hastanenin bitişiğindeydi. Ama babası onun dış dünyaya, özellikle hastaneyle ilişki kurmasını yasaklamıştı. Dostoyevski bu yüzden içine kapanık bir çocuk olarak büyüdü. Annesi ölünce babası içkiye düştü, oğluya ilgilenmedi. On altı yaşına geldiği zaman Petersburg'daki mühendis okuluna gönderildi. Okuldayken babasının bir cinayete kurban gittiğini öğrendi. Bir daha da onun adını ağzına almadı. Bu arada hayallerinin ürünlerini vermeye başladı.

Yarım yaratılmış insanların hikayesi olan "İnancıklar" adlı romanını yazdı. Bundan sonraki dönemlerde aydınlarla birlikte hareket etti. Çarı devirip yerine cumhuriyet yönetimini getirmek için yapılan hareketlere katıldı. En sonunda tevkif edildi (tutuklandı). Önce ölüm cezasına çarptırıldı. Kurşuna dizilmek üzereyken cezası sürgüne çevrildi. Çarın emriyle Sibirya'ya kürek mahkumluğuna gönderildi. Omak kalesinde ayakları zincire bağlı olarak dört yıl kaldı. Bundan çok etkilendi, ruhunda silinmeyecek izler meydana geldi. Bunun sonucu olarak sara nöbetlerine tutuldu. 1859 yılında Petersburg'a yeniden dön-

me izni çıktı. Geçimini sağlamak için durmadan yazdı. Eserlerinde güçlü psikolojik çözümler vardır. İnsan ruhunu kendi hayat tecrübelerini de katarak ustaca yansıtmayı bilmiştir. Çocukluğundan beri rüyalarını dolduran yoksul, merhamete layık garip insanların romanlarını yazmaktan büyük zevk duyuyordu. "Ölü bir Evden Kumarbaz" önemli eserlerindedir.

Neden önemli bir eserdir?

Çok yönlü ve yazarın iç dünyasının çok baskın olduğu bir kitaptır. Siyasal, ekonomik ve sosyal konuları ele alır. O dönemde Çarlık Rusya'sında rejim yüzünden biriyle arasında ekonomik ve sosyal uçurumlar mevcuttur. "Burada eser bu uçurumu gözler önüne sermektedir" aynı zamanda felsefi konulara da değinir. Hak nedir, hukuk nedir, haklı veya haksız kimdir, her insanda bir öldürme güdüsü var mıdır, gibi sorulara cevap bulmaya çalışır.

İnsanı insan yapan kavram nedir, din nedir, gibi konuları ele alır. Raskolnikov tipinde hümanizmden, insancıl Hristiyan öğretiden, ılımlı toplumcu düşünceden ve anarşist özelliklerden unsurlar görülüyor. Bu kadar çok yönlü bir kitabın o kadar eskiden yazılmış olması da dikkat çekicidir. Sonuç olarak Suç ve Ceza önemli bir edebi yapıttır ve pek çok yapının ortaya çıkmasında esin kaynağı olmuştur. (Oğuz Atay'dan Tutunamayanlar Yeraltından notlar ve Suç ve Cezadan esinlenilmiştir.)

Nasıl bir dönemde yazılmıştır?

19. yy'da Rusya'nın bir yandan hızla modernleştiği öte yandan da geleneksel sorunları ile uğraştığı bir dönemde kaleme alınmıştır. Sanayileşmenin getirdiği başta demir yolları olmak üzere birçok avantajı ve öte yandan da endastrileşmenin bir sonucu olarak ortaya çıkan zor çalışma koşullarını, halkın yaşadığı sefaleti birçok örnekle bu eserde görmek mümkündür. Yine bu dönemde Rusya'da dini reformlar yapılarak kilisenin halk ve siyaset üzerindeki etkisinin kırılmaya çalışıldığını ve bu unsurluran da romandaki olaylar ve karakterler arasında görüldüğünü söyleyebiliriz. Yazar Sibirya'dan on yıl süren sürgünden döndükten sonra yazmıştır ve yazarın en uzun ikinci romanı olma özelliği taşır. Bununla birlikte yazarın olgunluk döneminin ilk büyük romanıdır.

SON OLARAK

Açıkcısı yerli-yabancı birçok romandan yoğun bir anlatımı var. Birçok psikolojik çözümlere sahip. Olaylar ve duygular yoğun. Aslında 21. yy için de çok büyük mesajları var. Ego kavramını, arkadaşlık-aile ilişkilerini, vicdan kavramıyıntılı bir şekilde işlemiştir. Herkesin Okumasını şiddetle tavsiye ederim. Bu romanın bir ikincisi veya bir benzeri yok. Gelecek yıllar içerisinde birkaç kere daha okuyup her seferinde farklı farklı etkileneceğinize emin olabilirsiniz. Kısacası Dostoyevski klasik bir yazar, Suç ve Ceza da özel bir romandır.

Zeynep Meriyem ÜNAL 10-A

F.R.I.E.N.D.S

Friends, Amerika'da çekilen en ünlü ve özgün sitcom yapımıdır. 1994 yılında çıkmış olan bu dizi, her sezon reyting ortalamalarında ilk 10'a girmiştir. Birçok kez Emmy ödüllerine aday olmuş ve 2006 yılında "En İyi Komedi Dizisi" ödülünü kazanmıştır.

Friends Empire dergisinin en iyi 50 TV dizisi içerisinde kendini 7. Sırada bulmuştur. Çoğu eleştirmen ve izleyici tarafından en iyi sitcom yapımları içinde değerlendirilmiştir. Birçok kez benzerleri yapılmış ve başka diziler de benzer espriler kullanılmıştır.

Benim bu zamana kadar izlediğim en iyi dizi diyebilirim. Doksanlı yıllarda geçtiği için o zamanki kültürel yapıyı izleyebildiğim için kendimi şanslı hissediyorum. Özgün ve sıcakkanlı yapısı sayesinde izleyici olarak kendini o grup içerisinde hissedebiliyorsun ve onlarla aynı duyguyu yaşıyorsun. Sitcom yapımlardaki en önemli şey bana göre aile duygusunu yaşatmaktır. Bu dizinin sonuna kadar bunu hissettirdiğini söyleyebilirim. IMDB gibi uluslararası bir siteden 9.0 puan almış bir yapımdır.

Sitcom yapımlarda final çok önemlidir. Çünkü son iki bölüm ile diziye karşı bakış açısı değişebilir. Ve yönetmenler son bölüm için birçok dizinin finalini izleyerek kendilerine bir yol belirlemişlerdir. Oyuncular da final bölümünü okuyup çok beğenmişler ve çekmişlerdir. 52 milyon gibi bir izlenme rekorunu yakaladı ve Seinfeld'dan beri en çok izlenen komedi final bölümü oldu. En çok izlenen bölümü olmamasına rağmen televizyon tarihinin en çok izlenen dördüncü dizi finali olmayı başardı. Ve bana göre TV tarihinin en unutulmaz dizilerinden birisi olmayı başardı.

Samed ŞEN 11-E

*Büyüklerin Sözleri,
Sözlerin Büyükleridir.*

**Karanlığa söveceğine, bir mum yak.
Konfüçyüs**

**MUM OLMAK
KOLAY DEĞİLDİR...**

**İŞIK SAÇMAK İÇİN
ÖNCE YANMAK
GEREK...**

Mevlana

"İyi mazeretler bulmayı başaranların, başka şeyler başarabildiği çok nadiren görülür."

Benjamin Franklin

"İnsanlara yapılabilecek en büyük iyilik, onlara akıllarını kullanmayı öğretmektir."

Molière

"Güç insanın ruhundadır, kaslarında değil."

Alex Karras

"Eğer yenilmişsek, yapmamız gereken tek şey, baştan başlamaktır."

Friedrich Engels

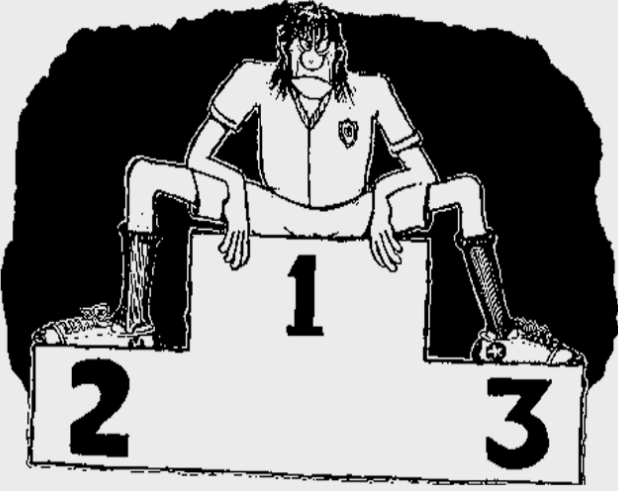
"En kötü plan bile plansızlıktan iyidir."

Mikhail Chigorin

"Başlamak için mükemmel olmak zorunda değilsin; fakat mükemmel olmak için başlamak zorundasın."

Zig Ziglar

M. Mert TURAN 11-F

ACABA BENCİL Miyiz?

Karşımızdakinin sadece bizi sevmesini istemek, bütün ilgiyi üzerimize çekmeye çalışmak düşüncesizlik midir? Düşüncesizlik midir bu? Simsiyah bir kediyi besleyerek, eflatun bir orkideyi sulayarak, sonbaharın ilk günlerinde yakışıklı güneşten utanmaya başlamış genç yaprakları izleyerek mutlu olabilmek yerine neden yarımamalak tanıdığımız insanların sevgilerinden medet umuyoruz? Üstelik istediğimiz şeyi alabileceğimiz kesin bile değilken. Garip. Biri gök mavi biri kara iken ikisinin de aynı dünyaya koyulması kadar karşılıksız bence bu beklenti. Birine zaman ayırmak, onu tanımak, anlamak, yanında olmak zor şey. Tek tek baktığımızda ufaklık görünen bu değerler bile bir araya geldiğinde zorken. Sevgi... Birinden istenebilecek en zor şeylerden biri. Birinin hayatını çalmak gibi, ömrünü sömürmek gibi. İnsanlar kendilerine bile geç kalıyorken başkalarına bu fedakarlığı yapmaları zor.

Bizi hayata bağlayabilecek olanın kendimiz olduğunu anlamak bu kadar zor olmazdı. Koşan bir atın rüzgarda dalgalanan yelesi kadar özgür ve yaz güneşi kadar mutlu olmak bize kalmış. Her gece ümitsizliğe kapılıp zehirli rüyalar yaratmak yerine mısır patlatıp çizgiform izlesek ya. Çünkü evet gece uzun ama hayat kısa. Bir köpeğin her akşam kapının önünde sahibini bekleyişi kadar heyecanlı, bir kedinin gözleri kadar meraklı, güzel bir şarkının bir bira kapağı eşliğinde açılması kadar huzurlu bu hayat. Sadece keşfetmesi bize kalmış. Ne hoş! Birinden bir parça sevgi medet ummak yerine sevginin kendisini keşfetmek bizim elimizde. Gözlerimizi açmak ve dünyaya bakmak için her yeni gün bizi çağırıyor.

Gülsu ERDİM 10-B

Adım Duygu DOĞAN. On altı yaşındayım. Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi öğrencisiyim. Dokuz senedir ritmik jimnastik yapıyorum. Üç yıldır milli takımdayım. Türkiye'de Hacettepe Üniversitesi adına yarışıyorum, antrenmanlarımı Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde yapıyorum.

Türkiye Şampiyonası

Genel: 4

* Finaller

Kurdele : - 4

Top : - 2

Çember : - 3

Labut : - 3

Federasyon Kupası

Genel : 3

* Finaller

İp : - 4

Top : - 2

Labut : - 2

Çember : - 4

ISF Okul Sporları Dünya

Genel : 10

İp : 8

Top : 10

Çember : 9

Labut : 9

Kalamata Kupası Yunanistan

Genel : 4

* Finaller

Kurdele: - 4

Çember: - 4

Labut : - 4

Top : - 4

*Halime ÖZBAY 10-B
Zeynep Gül TÜZEL 10-B*

PATLAYAN DEV YILDIZLAR: SÜPERNOVALAR

Çin İmparatorluğu'nun astronomları, 1054 yılında gökyüzünde ilginç bir yıldız gözlemledi. Ay'dan daha parlak görünen ve gündüzleri bile fark edilebilen bu yıldız bir "Süpernova"ydı.

Süpernova, enerjisi tükenmiş olan yıldızların patlamasına verilen addir. Bir süpernovanın yaydığı parlaklık Güneş'in parlaklığının 100 milyon katına çıkabilir. Bu patlamalardan arta kalan kalıntılara (gaz ve toz bulutları) "süpernova kalıntısı" adı verilir.

Süpernovaların adlandırılması keşfedildikleri yıllara göre yapılır. Bilinen ilk patlama olan MS 185'te gerçekleşen süpernova SN 185 olarak adlandırılmıştır. Yapılan birkaç araştırma sonucu İbn-i Sina'nın yazmış olduğu Kitab-üş Şifa'da süpernovayla ilgili bazı gözlemler bulundu. İbn-i Sina süpernovayla ilgili gözlemlerini şu şekilde kayda geçirmişti: "Başlarda siyaha yakın ve yeşilimsiydi, üç ay kadar gökte kaldı, gün geçtikçe soluklaştı ve yok oldu."

18 Eylül 2006 yılında gerçekleşen süpernova ise SN 2006 gy olarak adlandırılmış ve şimdiye kadar gerçekleşen en parlak süpernova olduğu kabul edilmiştir.

Evren inanılmaz ve muhteşem olaylara rol verir. Süpernova bunlardan sadece bir tanesi.

Yağmur KAVLAK 11-E

TEKNOLOJİ

Teknoloji insanlığın sınırlarını sonsuzluğa taşımakta. Teknoloji insanların işlerini kolaylaştırmak için günden güne gelişiyor. Örneğin insanlar eskiden Milano'dan Roma'ya gitmek için 1-2 gün harcıyorken günümüzde bu süre bir saate yakın bir süreye inmiştir. Sadece ulaşım alanında değil tıp, eğitim, müzik gibi birçok alanda teknoloji insanların işlerini kolaylaştırıp iş yapma süresini kısaltıyor. Fakat insanlar işlerini kolaylaştırma uğruna teknolojiye o kadar dalıyorlar ki gündelik hayattaki çoğu sorumluluklarını unutuyorlar. Sizce teknoloji insanların hayatlarını kolaylaştırırken bir yandan da zorlaştırıyor mu?

Sorunun cevabını arabalar üzerinden cevaplamak istiyorum. Günümüzde uzak doğudaki araba geliştiricileri araba teknolojisindeki sınırları uzaya çıkarıyor. Kendi kendine park eden arabalar, kendi kendine ilerleyen arabalar vb. gibi bir sürü donanıma sahip araçlar... Bunların sürücülere bu araçları kullanmaya başladıktan bir süre sonra manuel veya normal standarttaki araçları kullanmaya başladıklarında kaza geçirme riskiyle karşı karşıya kalıyorlar.

Aradıkları yerleri GPS yardımıyla direkt bulan insanlar çevrelerine bakmıyorlar ve çevrelerinin farkına bile varmıyorlar. Siz bu insanlara daha önceden GPS yardımıyla gittikleri bir yerin civarlarında bir yer sorsanız orasının neresi olduğu konusunda hiçbir fikirleri olmuyor. Bu da onların kendi çevrelerinden koptuklarını gösteriyor. Bence bir şehir veya yer kaybolarak öğrenilir.

Eskiye dönecek olursak eskiden her şeyi yapmak için daha fazla güç, zaman, enerji harcamanız gerekiyordu. 1940'lı yılları göz önüne alacak olursak o zamanın savaş gemileri şimdiki gemilerin iki katı daha fazla yakıt ve zaman harcıyorlardı. O zamanlarda her şey insan kontrolündeydi. Arabalar yeterince güvenli değildi. Amerika'da bir araba ne kadar uzunsa o kadar güvenlidir algısı hakimdi. Bu yüzden arabalar gereksiz derecede uzun ve kullanışsızdı. Fakat 2017'de çıkan çoğu arabadan daha güzel görünüyorlar.

İşte değinmek istediğim nokta bu. Eskiden bir ürün imal edilirken yüzde iki oranında makine kullanılıyordu. Şu anda ürünlerin yüzde doksanına yakını makineler tarafından yapılıyor. Ürünlerin bir ederi yok, çünkü ortada bir zanaat yok. Her şey seri üretimde anında çoğalıyor. Bu, insanların her şeye çok kolay ulaşmasına sağlarken aynı zamanda kazandıklarından kolay vazgeçmelerine neden oluyor. Emeğin bir hiç uğruna yok olmasına sebep oluyor.

Sonuç olarak teknoloji insanlığın yararına olabileceği gibi zararına da olabiliyor. İnsanlık elindeki ateşi dikkatli kullanmalıdır. Karanlıkları aydınlatabileceği gibi kendi elini de yakabilir.

Doruk CİNEMRE 11-A

Merkez ilçeye 40 km, Varto'ya 20 km uzaklıkta Kayalıkaya Köyü'ndedir. Bir Urartu yerleşmesidir. İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'nce Prof. Dr. Seton Lloyd ve C.A. Burrey başkanlığında, 1965'de yapılan kazıda bulunmuştur. Kazılarda; kale, tapınak, şarap mahzeni, mezar ve küçük buluntular ortaya çıkarılmıştır. Urartu Kralı II. Sarduri devrine (MÖ. 764-735) tarihlenen kale, oldukça sağlamdır. Avlusu taş döşemeli tapınakta, oturur durumda MÖ VII yy.ın tnuç aslan heykeli, düğmeler, ok başları, tunç iğneler, aslan avı tasvirli kemer parçaları ele geçmiştir. Buluntular, Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde sergilenmektedir..

Dolabaş Höyüğü: Malazgirt İlçesinin Dolabaş Köyü'ndedir. Bir Urartu yerleşmesidir. Koruma altına alınmıştır. Kazı çalışmalarına henüz başlanmamıştır.

Bostankale Höyüğü: Malazgirt İlçesinin Botan Köyü'ndedir. Bir Urartu yerleşmesidir. Birinci derecede sit alanı olarak koruma altına alınmıştır. Kazı çalışmalarına henüz başlanmamıştır.

Aradere Köyü Mezarlığı: Malazgirt ilçesinin Aradere Köyü'ndedir. Atatürk Üniversitesi'nden bir ekipçe yapılan yüzey araştırmaları sonunda önemli bulunmuştur. Kazı çalışmalarına henüz başlanmamıştır.

Muş-Yağcılar (Evran) Höyüğü: Yapılan araştırmalar daha çok belirli yerlerde yoğunlaştırılmış, bunun dışına pek çıkılmamıştır. Alpaslan Barajı nedeniyle Murat Nehri boyunca araştırma yapan M.S. Rothman, Yağcılar Höyüğü yakınındaki Yeroluk (Palas) ve Bozbulut'ta (Komus) bazı araştırmalar yapmış, ancak incelediğimiz höyükten söz etmemiştir.

Yağcılar Höyüğü, Muş'un 24 km kuzey-batısında, Muş-Elazığ yolu üzerinde, Murat Köprüsünü 1700 m geçtikten sonra kuzeye ayrılan yolun 7. km.sinde, Yağcılar Beldesi sınırları içinde yer almaktadır.

Gökberk ESER 11-E

BEYPAZARI'NDA BİR GÜN

Beypazarı; Ankara ilimizin çok güzel bir ilçesidir. Şehir merkezine yaklaşık 100 km. uzaklıktadır. Ankara'nın batısında yer almaktadır ve 2014 yılı nüfus kayıtlarına göre nüfusu yaklaşık 48 bin civarındadır.

Tarihi binlerce yıla dayanan ilçemize baktığımızda ahşap konaklarıyla, el işçiliğiyle, Osmanlı ve daha öncesinden gelen yöresel mutfağıyla dikkat çekmektedir.

Beypazarı tarihi boyunca birçok uygarlığa ev sahipliği yapmış ve kalıntılarını günümüze taşımıştır. İlçemiz toprak sınırları içerisinde sırasıyla Hititler, Frig, Galat, Roma, Bizans, Anadolu Selçuklu ve Osmanlıların hüküm sürdüğü görülmüştür. Selçuklular döneminde İstanbul Bağdat yolu üzerinde önemli bir ticaret yolu ve ticaret merkezi olmuştur. Bu özelliği ile Anadolu'da önemli bir yerleşim merkezi konumundadır.

Beypazarı halkımızın geçim kaynağının büyük bir kısmı tarımla gerçekleşmektedir. Türkiye'nin havuç ihtiyacının %60'ını karşılamakta ve yem, un, çeltik fabrikalarıyla da kendini duyurmuştur.

Beypazarı denince akla şüphesiz havuç, tarihi ahşap evleri, konakları, dokumacılık, dövme bakırcılık, maden suyu, seksen kat baklavası ve meşhur mutfağı gelmektedir.

Biz de bu güzel ilçemizi gezmek için sabah erkenden yola çıktık. İlk durağımız Ayaş'tı. Ayaş'ın merkezine arabayı park ettikten sonra merkezin etrafındaki çarşıyı, tarihi camileri ve hamamları gezdik ve Ayaş'tan ayrılarak Beypazarı'na doğru hareket ettik.

Bu benim Beypazarı'na üçüncü gidişimdi. Beypazarı'na ilk defa gidenler için mutlaka Hıdırlık Tepesine çıkmaları ve Beypazarı'nın bütün güzelliklerini tek karede görmeleri tavsiye edilmektedir.

Daha sonrasında Beypazarı Belediyesi tarafından restorasyon çalışmaları yapılmış tarihi konakların ön plana çıktığı Alaaddin Sokağı'nı (Beypazarı Çarşısı) gezebilirsiniz. Burada tarihi konakları yakından inceleme fırsatı bulabilirsiniz.

Beypazarı çarşısında gezerken çok tok olmamakta fayda var. Çünkü size baklava, havuç lokumu, cevizli sucuk, sarma gibi yerel lezzetleri denetmeye çalışanlar olacak her yerde. Bütün bunları deneyip yemekten patlayacak duruma gelebilirsiniz.

Sokakları mis gibi sarma ve havuç kokan Beypazarı'nda tezgahlarda el yapımı ahşap ürünler, bakır eşyalar, güzel takılar ve bol miktarda yiyecek satılıyor. Sıra sıra dizilmiş büfelerinde anında havuç suyu sıkıp size takdim ediyorlar.

Beypazarı'ndan neler alınır hemen bir liste yapalım: Beypazarı kuru su, ince hamurdan yapılmış seksen kat baklava, incecik sarılmış yaprak sarması, çeşitli meyvelerle (havuç, dut, limon, portakal) yapılmış lokumlar (cezerye), dut pestili, cevizli sucuk, tarhana, erişte, Beypazarı ev maketleri, altın, gümüş ve el dokuması ürünler...

Günün sonuna gelirken Ankara merkezine dönüşte yol üzerindeki pazarlardan çeşitli meyve ve sebzelerden özellikle Ayaş domatesi ve çömlüklerinden alabilirsiniz.

Ahmet Emre ÖZBAY 11-A

İHTİMAL

Senin gelebilme ihtimalin, denize kıyısı olmayan bir şehirde vapur beklemektir. Utangaç bir küfürdür çoğu zaman. Ve biraz da, yüzlerce şiir fark etmeksizin, seni okuyabilme beklentisidir.

Senin gelebilme ihtimalin, imkansız bir ihtimaldir.

Benim ölebilme ihtimalim ise, senin gidebilme ihtimalindedir. Ve senin gelmediğin her saniye artacak gibi görünüyor. Mesela bugün, düne göre biraz daha ölüyüm. Ve bugün, yarına göre biraz daha canlı. Sanki hücrelerim uyumak için izin istiyor benden. "Hay hay" diyorum ben de. Seni rüyada bile olsa görmek, gözlerim kapalıyken bile görebilmek demektir benim için. Öldükten sonra bile, yüzünü ezberleyecek olabilmektir.

Ve seni görebilmek, gökyüzüne bakan kör bir adama benzemektir. Onun gökyüzünü görmek isteği, benim senin yüzünü görme isteğimle doğru orantılı seyredir.

Ve son olarak... Seni yazabilmek, dörtlük yazamamaktır. Adının geçtiği şiirlere dörtlük diyememektir daha doğrusu. Seni yazabilmek. Seni dört satıra sığdırmayı beceremeyip dört duvara sığdırabilmektir. Ve seni yazabilmek, bir şiire cevap verememektir.

Seni yazabilmek, adınla karalanmış bir kağıdı mutlu edebilmek ve seni yazabilmek kalemi tüketebilmektir sevgilim.

Seni yazabilmek; bir ihtimal değil, kesinliktir.

Kiraz AKTAŞ 11-F

DÜŞÜNMEK

İnsanları okumayı hiç denediniz mi? Sokakta yürürken mesela. Bu mutsuz yüzlerin ardındaki düşüncelerin sebebini merak ettiğiniz oldu mu hiç?

Bu sabah sokağa çıktığımda dikkatle baktım insanlara. Anlamaya çalıştım. Neden bu kadar kötü görünüyorlardı? Düşündüm. Uzun bir süre. Sonra şunu fark ettim. İşte tam da benim yaptığımı yaptıkları için böyleydi tüm bu insanlar. Düşüncelerinde boşluyorlardı. Aslında tam sokağın ortasında bir savaş vardı. Kalan son mutlulukları mutsuzluk ile savaşıyordu. Ama mutsuzluk çok güçlüydü. İnsanların direnecek güçleri kalmamıştı. Mücadele etmek için ellerinde yeteri kadar cephane yoktu.

Kurtuluş savaşını düşünün mesela. Orada da direnmek için elimizde ne-redeyse hiçbir şey yoktu. Tıpkı böyleydi insanların durumu. Bu savaştaki cephanemiz silah değildi, inanmaktı. Evet belki içlerinde koca bir enkaz vardı veya büyük bir kaygı. Ama bunlarla savaşmak için tek yolumuz inanmaktı. Hani derler ya insan ancak uğruna ölmeye değer bir şey için savaşmalı diye. İşte bu duruma en uygun söz buydu bizim için. Aslında bu insanları fark ettiğimde ilk sorguladığım şey şuydu: Nereye yetişmeye çalışıyorlar? Hayatlarındaki bu acelenin sebebi ne? Sonra aklıma şu söz gelir: "Farkındalar mı acaba... Zamanı yakalamaya çalışırken kendilerinden koşarak uzaklaşan benliklerinin. Dünyalık işlerin onlara kendilerini ve sevdiklerini unutturduğunu?" Sözün özü şudur aslında; insan yaşadığı hatta yaşayamadıkları da dahil her şey hakkında düşünüyor. Düşündükçe eksiliyor, mutsuzluğa teslim oluyor. İşte tam da bu sebepten dolayı kaybediyoruz, elimizde kalan en değerli mirası, mutluluğu.

Ekin Selin ŞAHİN 11-D

Kırık Kalpler

Gitme, gel!

Gidersen deniz olur gözyaşı sana
Bir bak arkana, kırıp attığın kalplere
Hiç mi vicdanın yok da gidiyorsun
Bir bak o suçsuz kırık kalplere...

Çok Sevdim

Sevdim seni canımdan fazla
Bir kan bağıımız olmasa da
Kurşun önüne atlardım senin için
Ne olursun dön geri, çok seviyorum seni...

Kolay

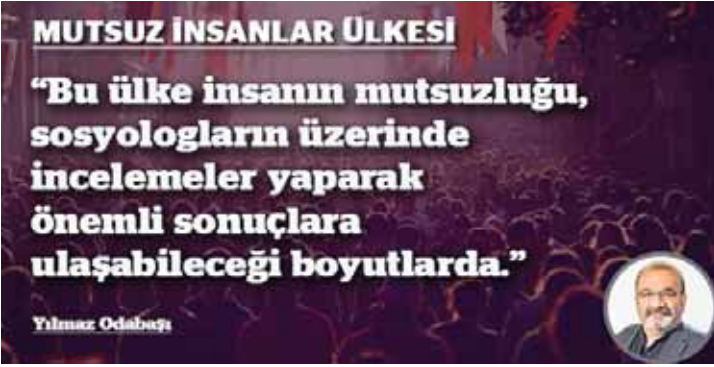
Sen bilmezsin kalp kırıklığı ne demek
Yaşamadın öyle şeyler, yaşattın
Bir insanı üzme kolay, mutlu etmek zor
Bil ki ben zoru yapmaya çalıştım
Sen ise kolayı...

Arman Akyol 11-A

MUTSUZ İNSANLAR ÜLKESİ

İnsanları okumayı hiç denediniz mi? Sokakta yürürken mesela. Bu mutsuz yüzlerin ardındaki düşüncelerin sebebini merak ettiğiniz oldu mu hiç?

Bu sabah sokağa çıktığımda dikkatle baktım insanlara. Anlamaya çalıştım. Neden bu kadar kötü görünüyorlardı? Düşündüm. Uzun bir süre. Sonra şunu fark ettim. İşte tam da benim yaptığımı yaptıkları için böyleydi tüm bu insanlar. Düşüncelerinde boğuluyorlardı. Aslında tam sokağın ortasında bir savaş vardı. Kalan son mutlulukları mutsuzluk ile savaşıyordu. Ama mutsuzluk çok güçlüydü. İnsanların direnecek güçleri kalmamıştı. Mücadele etmek için ellerinde yeteri kadar cephane yoktu.

söz buydu bizim için. Aslında bu insanları fark ettiğimde ilk sorguladığım şey şuydu: Nereye yetişmeye çalışıyorlar, hayatlarındaki bu acelelin sebebi ne? Sonra aklıma şu söz gelir: “Farkındalar mı acaba? Zamanı yakalamaya çalışırken kendilerinden koşarak uzaklaşan benliklerinin, dünyalık işlerin onlara kendilerini ve sevdiklerini unutturduğunun?” Sözün özü şudur aslında: insan yaşadığı hatta yaşamadıkları da dahil her şey hakkında düşünüyor. Düşündükçe eksiliyor, mutsuzluğa teslim oluyor. İşte tam da bu sebepten dolayı kaybediyoruz, elimizdeki en değerli sermayesi, herşeyi çok fazla düşünerek, kaygılanarak sabır kuvvetimizi boş yere harcamamak, sahip olduklarımızla mutlu olmanın yollarını bulmalıyız, mutluluğu.

Kurtuluş savaşını düşünün mesela. Orada da direnmek için elimizde neredeyse hiçbir şey yoktu. Tıpkı böyleydi insanların durumu. Bu savaşta cephanemiz silah değildi, inanmaktı. Evet belki içlerinde koca bir enkaz vardı veya büyük bir kaygı. Ama bunlarla savaşmak için tek yolumuz inanmaktı. Hani derler ya insan ancak uğruna ölmeye değer bir şey için savaşmalı diye. İşte bu duruma en uygun

ÜNİVERSİTE

Okul hayatına atılmamız altı - yedi yaşlarında hatta anaokulunu da sayarsak dört-beş yaşlarında başlayan eğitim maratonu insan hayatının neredeyse üçte birini kapsıyor. Küçük yaşlardan itibaren geleceği yönelik hayaller kurar, hedefler koyar ve bu hedef ve hayallerimi gerçekleştirmek için çabalayıp dururuz. İlköğretim, lise derken kendimizi üniversite kapısını aralarken buluruz.

Üniversite, on sekiz yaş hayallerinin ete kemiğe bürünmüş halidir. Tek başına yaşamak, kendi kendine yetmek, sorumluluklarımızın artık bizim üstümüze kaldığını fark etmek, koca bir şehre karşı ayakta durabilmek gibi istemler ile başlayan süreçtir. Tabi ben şu an nasıl bir hayat olduğunu bilemem ama çoğu kişiden duyduğum kadarıyla kafamda canlandığımda senaryolar bunlar. Yaşamın daha önce hiç görmediğimiz tarafını gösterecek şekilde açılmış penceredir. Babamın deyimiyle üniversite “ekmek elden su gölden” devresinin son zamanlarıdır. İlkokulda başlayan “tek ayak üstünde durma” çabaları da gene bu zamanlarda “iki ayak üstünde durma” çabaları ile son bulur.

Kesinlikle üniversite okumanın insana her anlamda çok şey kattığını düşünüyorum. Sadece meslek hayatımızın temellerini değil hayatımızın temellerini attığımız bir mekan. Tabi ki bu değişimin kişinin kendi kendini geliştirmesine, her türlü bilgiye açık olması gerektiğini düşünsem de, üniversite okuyan her insan ister istemez kendi ayakları üstünde durma konusunda, arkadaşlık, dostluk konusunda ve tabi ki de bilgi donanımı konusunda çok fazla şey öğrenebiliyor.

Rabia YAĞLIKARA

Film İncelemesi

FANTASTIC BEASTS

Çok fazla önyargılıydım bu filme karşı. Çocukluktan beri Harry Potter kitapları ile büyümüş, bütün büyüleri ezberlemiş çılgın bir "Potterhead" olarak inanılmaz bir önyargım vardı Fantastic Beasts'e. Gelen fragmanlar, alelade bomboş bir filmin geleceğini düşündürüyordu bana, oysaki benim bu film için resmen uykusuz kalmam, çıldırmam gerekiyordu. Vizyon tarihinin günü geldi sıfır beklenti ile girdim filme. Ve orada, "Hedwig's Theme" eşliğinde gözükten Warner Bros yazısından sonra aylardır süren bütün önyargılarım bir anda yerle bir oldu ve ben tekrar o büyücülük dünyasının içinde buldum kendimi. Kısaca, film gerçekten muhteşem. Övmeye nereden başlayacağımı bilemiyorum. Öncelikle filmin oyunculukları ve karakterizasyonu muh-te-şem! Başrol Eddie Redmayne, Newt Scamander rolünde, Dan Fowler, Kowalski rolünde, Colin Farrel, Ezra Miller. O kadar filmin içine sokuyor ki oyunculuklar, film bittikten sonra etkisinden dahi kurtulamıyorsunuz.

Filme resmen dolaylı bir yoldan adını veren Fantastik Canavarlar ve onların beraberinde taşıdığı görsel efektleri de muhteşem. Filmin senaryosunu da bizzat J.K. Rowling yazınca ortaya güzel bir iş çıkmış. Ayrıca son 4 Harry Potter filminin yönetmeni David Yates'in filmi nasıl ciddiye aldığı sahne geçişlerinden bir okunabiliyor. Filmin görseiliği inanılmaz. Kendinizi New York'ta gibi hissediyor.

Filmin konusundan kısaca bahsetmem gerekirse: Newt Scamander adında, Hogwarts'tan kovulmuş bir fantastik canavar ve karanlık sanatlar öğretmeni, New York'a valizinde taşıdığı canavarları ait olduğu yerlerine koymak için gelir ve burada tanıştığı yoldaşlarıyla ile büyücülük dünyasında artan saldırılara karşı savaş verir (Filmin hikayesi o kadar geniş ki, spoiler vermeden özetlemiyor bile). Bu filminden çıktıktan sonra, artık gelecek olan dört tane Fantastic Beasts filmini inanılmaz bir heyecan ile şimdiden beklemeye başladım. Filmi ekmeğe över gibi övdüğümün farkındayım ama tekrar "orada" olmak bana inanılmaz eşsiz ve özel geldi nedense. **Filmin bana göre 10 üzerinden hakkettiği not: 9**

DOCTOR STRANGE

Marvel Sinematik Evreni'nin yeni halkası, diğer bir deyişle 14. halkası sonunda karşımıza çıktı. Belirtmem gerekirse, Doctor Strange çok fazla beklenti ile beklenen bir film değildi. Kendisi görücüye çıktıktan sonra beni oldukça şaşırttı diyebilirim. Kısaca bahsedecek olursam eğer, 11 yıldır çizgi-roman okuyucusuyum ve Doctor Strange en sevdiğim çizgi-romanlardan biri. Filmi izlemeden önce merak ettiğim şey orijinal hikayeye ne kadar bağlı kalınmış olduğu idi. Dünya'nın en iyi cerrahlarından birisi olan Stephen Strange, geçirdiği trajik bir kazadan sonra ellerini kullanamaz hale gelerek mesleğini yerine getiremez ve kendisini iyileştirmek isterken bütün parasını bitirir. Katmandu'ya giderek burada son çare olarak mistik eğitimler alan doktorumuz Stephen Strange, mistik sanatlarda çok hızlı bir ilerleme göstererek yaklaşmakta olan tehde karşı, orada edindiği ve sonradan düşmanı olacak Mordo ve öğretmeni The Ancient One ile savaşır; Kaecilius ve Dormammu. Filmin konusundan az buçuk bahsetmiş olmakla birlikte, bu hikayede beni rahatsız eden şeyleri ve hoşuma giden şeyleri söyleme vaktimin geldiğini düşünüyorum. Öncelikle filmin görsel efektleri, Rönesans tablosu gibi, baş döndürücü ve kusursuz. Filmin buradan görsel efekt Oscar'ına

yürüyeceğini söylemem herhalde abes kaçmayacaktır. Ayrıca filmin oyuncularları da çok başarılı. Ancak filmin hikayesinin daha önce görmediğimiz bir şey olduğunu söylemem güç. Klasik bir orijin süper-kahraman etiketinden pek sıyrılabilmiş değil. Ayrıca filmi IMAX formatında izlememiş seyirciler, görseellik anlamında neler kaçırdığının pek farkında değil diyerek bu mini yazıyı sonlandırma gereği duymuş gibi hissediyorum. Son bir şey eklemek gerek; filminden sonra iki tane sahne daha var, onları bekleyin derim.

Filmin bana göre 10 üzerinden hakkettiği not: 7.5

Sadık DİŞLİ 11-B

İLGİ ALANLARIMIZDAN...

9-A SINIFI

Mustafa ONUR	Şiir
Ayşe Ezgi YORULMAZ	Dans
Simay DÖNMEZ	Dans
Buket ÇELİK	Dans
Çağla ÖZTÜRK	Dans
Ceyda TURGUT	Dans

9-B SINIFI

Zeynep Selin LİVSARI	Şiir
Derin AVCI	Resim
Eylül Sena COŞKUN	GİTAR

9-C SINIFI

Deren TÜRKCAN	Resim
Hüma Sude ÖZKAYA	Yan Flüt
Yaren KOÇ	Resim
Pelin AKSUM	Resim
Selin ÇETİN	Voleybol, Resim
Arda Barış KARSLI	Masa Tenisi
İlayda Türkü BABAYİĞİT	Resim
Muhammet Reşit KORKMAZ	Masa Tenisi

9-D SINIFI

Elifnur URGANCIOĞLU	Bateri
Fatih Berat YAĞCI	Bateri

9-E SINIFI

Hasan Berke CENGİZ	Dans
Atahan MAZLUMOĞLU	Halk Oyunları, Piyano
Ataberk ÇUHADAROĞLU	Kick-Boks
Cem AĞBUĞA	Gitar

9-F SINIFI

Helinsu ÖZCAN	Şarkı
Ceren Beyza BAYSAL	Şarkı, Dans
Emre Mert ŞAM	Yüzme
Beyzanur TÜRK	Dans

10-A SINIFI

Barış ATILGAN	Basketbol
Cemre GENÇOĞLU	Resim
Sercan DUMAN	Basketbol
Öykü KAFALI	Basketbol
Yağmur KÜÇÜKBAYRAK	Resim, Yazarlık, Dans
Atakan VAROL	Gitar
Ahmet Taner MAY	Basketbol
Buse AKKUŞ	Dans
Sudenur AÇAR	Voleybol
Berçem ÖZTÜRK	Gitar
Buse Eylül BEKTAŞ	Piyano
Yağmur KENDİRCİ	Müzik
Murat Çağan ÇETİN	Basketbol
Altay ÇAKIROĞLU	Basketbol
İlkin İNANIR	Şarkı
Gökтуğ ATASEVEN	Resim
Aleyna AKGÜL	Gitar
Pelin İNAN	Voleybol
Alperen SAYGILI	Gitar
Beyza DEMİRTUĞ	Voleybol
Barış POLAT	Sualtı Hokeyi

10-B SINIFI

Gülsu ERDİM	Şarkı
Nuri TEKİN	Müzik
Efekan YİĞİT	Basketbol, Futbol, Masa Tenisi
Tunahan YAVUZ	Basketbol
Zeynep Gül TÜZEL	Okçuluk, Resim
Mehmet Salih TAKIL	Fitness
Nuri PELİT	Basketbol, Futbol

10-C SINIFI

Yaren SAMUT	Resim, Fitness, Binicilik
Aylin ANIL	Şarkı
Ecesu YILDIRIM	Cosplay
Başak DOĞAN	Piyano, Dans
Deniz Özgün ÖZGEN	Futbol
Duru KILIÇ	Dans
Beren DEĞERCAN	Dil, Cosplay
Damla YAVUZ	Voleybol
Seray UZUN	Voleybol

10-D SINIFI

Metin Yiğit Muhammed BUDAK	Futbol
Muzaffer ÖZDUR	Yüzme
Hatice BOZYİL	Yüzme
Gülen UĞURER	Resim
Kutlubey KANTAR	Halk Oyunları
Ezgi AKDEMİR	Piyano
Kerem GENEL	Tiyatro
Melis BAL	Dans
Elif OKAY	Bale, Cosplay
Elif Zeren ÇELEBİ	Basketbol
Zeynep YILDIRIM	Ritm
Zeynep YAŞAR	Voleybol

10-E SINIFI

Su Eda KILIÇ	Dans
Esrarur YÜKSEL	Resim, Dans
Öykü ERDEM	Voleybol
Melike PEDER	Voleybol
Sena SALMAN	Yazarlık
Merve YAŞAR	Piyano, Resim
Damla CANİK	Şarkı, Dans
Talha ALEMDAR	Futbol
Gülsüm AĞAGÜNDÜZ	Deneme, Şiir, Resim
Abdurrahim AYDIN	Box, Kick-Box, Teakwando Budakido, Wushu
Ayşe Özge ERKAN	Voleybol
Ferit Deha ÖNDER	Futbol
Eren GÜNEYİ	Yüzme
Erkan ÖZCANOĞLU	Futbol, Flüt Çalmak
Atahan KÜÇÜKÇAYIR	Basketbol
Berkehan ORHON	Yüzme
İlke Dilara BEKCİBAŞI	Gitar
Emir Mert SALKIN	Boks, Yüzme, Basketbol, Amerikan Futbolu
Doğan KAYMAKOĞLU	Basketbol

10-F SINIFI

Nuran KORKMAZ	Tiyatro
Ömer KUDAL	Futbol
Ecenaz AKGÜN	Tiyatro

Emir UÇAÇELİK
Miraç Efe ÖZDİNÇ
Ege ATILILAR
Serhat KARABULUT
Metin ÇAKIR
Rabia KARAGÜLMEZ
Batuhan YILMAZTÜRK
Ahmet KARAKAYA

11-A SINIFI

Ahmet Emre ÖZBAY Futbol, Bs. Yazılım, Tasarım, Gurme, Yüzme
Hüsnü Doruk ÇİNEMRE Fotoğraf, Deniz Sporları
Berkehan BARAN Basketbol
Ahmet Oğuz CANLI Programlama, Senaryo, Film, Gitar
Utku Ömür DEMİR Basketbol
Beste AKDOĞAN Yüzme
Taha Yasin TURANOĞLU Bs. Yazılım, Tasarım
Raife Sudenur ORAN Voleybol
Selahattin Ayberk TOKER Fotoğraf, Pişano, Senaryo, Film
Arman AKYOL Futbol, Basketbol, Tasarım

11-B SINIFI

Buket ILICAK Yemek, Resim
Efe TOKUÇ Basketbol
Tayfun AKIN Gitar
Süha BUYURAN Binicilik
Öykü YATIKKAYA Pişano, Opera, Resim, Dil
Mehmet Emre YÜCEL Şiir
Fatma RENÇBER Voleybol
Janet YÜKSEL Dans
Sadık DİŞLİ Yazarlık, Tasarım
Ece Nur ERTUĞRUL Resim
Nursena BAYSAL Müzik, Resim
Cem AVCI Tirmanış
Tuğrul HOCAOĞULLARI Spor

11-C SINIFI

Güz Eylem TÜRKYILMAZ Yan Flüt
Gökçe ÖZDEMİR Resim, Voleybol
Zeynep Ekin ÖZTÜRK Tiyatro
Burak ERMIŞ Resim
Şevval ÇAĞDAŞ Dans
Dilara KARATEKİN Şarkı
Ece Nur YILDIRIM Şarkı
Tuana Begüm ÖNER Spor, Resim
Mehmet Yasin AKTEPE Spor
Gizem YILMAZ Gitar

11-D SINIFI

Eda BALAKBABALAR Dans
Özlem ŞİMŞİR Resim, Halk Oyunları, Satranç, Yazarlık
Ekin Selin ŞAHİN Jimnastik, Keman, Pişano, Buz Pateni
Aycan SALMAN Şarkı, Dans, Resim, Yüzme, Halk Oyunları
Ömer Tuna ÖNDAĞ Okçuluk, Basketbol
Zeynep ÇALIŞKAN Pişano, Resim
Arif UÇAR Bağlama, Gitar, Bateria, Klarnet, Saksafon, Pişano
Sevim KAFTALEN Resim, Gitar
Rabia AKSÜZEK Şarkı, Resim, Tiyatro
Muhammed GÜMÜŞ Satranç, Dövüş Sanatları
Mert KULAKOĞLU Resim, Pişano
Mısra ACAR Tiyatro, Şiir Okumak
Ayşe Berfin ULUDAĞ Yazarlık

11-E SINIFI

Ali Efe GÜNDÜZ Basketbol
Doğukan TARHAN Hentbol
Berkay SAVCI Pişano
Said Furkan SÖYLEMEZ Basketbol
Damla ZAMAN Pişano
Erol Yiğit ÖZEL Futbol, Voleybol
Tuna BOZBAY Basketbol
Batuhan SAFA KOÇAK Futbol
Yağızhan İLBİLGİN Şarkı, Şiir
Murat ÇILOĞLU Basketbol
Arda ATAKOL Basketbol, Gitar, Bateria
Selin GÜR Bilgisayar
Nusret Gökberk ESER Basketbol
Onur ABBASOĞLU Futbol
Gözde ŞİŞGİN Voleybol
Fatih DOĞRU Basketbol, Futbol, Resim

11-F SINIFI

Şilan DURAN Dans, Makşaj
Doğanay GÖKÇEN Yazarlık
Okyanus YURTTAŞ Pişano
Berk MERT Basketbol
Musa Mert TURAN Grafik Tasarım
Ege ÜNALAN Futbol
Zeynep Banu POYRAZ Fotoğrafçılık
Hatice Betül KORKMAZ Tiyatro
Güven MERT Golf
Kiraz AKTAŞ Şairlik
Parla IŞIK Dans, Drama
Doğa DEMİRBÜKEN Yan Flüt

11-G SINIFI

Mehmet ÖZTÜRK Spor
Muhammet KILIÇ Spor
Mehmet Ali ORMAN Gitar
Ayş Şena KÖRPE Spor, Şarkı
Halim KIZILTEPE Masa Tenisi
Ceren DURNA Yemek
Nazmi Can ŞİMŞEK Futbol
Duygu DOĞAN Jimnastik
Ata Ekin EKİNCİ Amerikan Futbolu, Yemek (Hollanda tatlıları)
Sıla TATLI Gitar, Şarkı
Ömer DORUK Futbol
Melisa URCUN Resim

11-H SINIFI

İrem BARLIOĞLU Keman
Yiğit Can GÜLOĞLU Futbol
Murat Çağrı KALINSAZ Resim
Deniz KILIÇ Yüzme
Dilruba ARSLAN Resim
Bürde İNAN Keman

Derleyenler

Ekin Selin ŞAHİN, Ömer Tuna ÖNDAĞ, Eda BALAKBABALAR, Arif UÇAR, Muhammad GÜMÜŞ, Aycan SALMAN, Mert KULAKOĞLU, Mısra ACAR, Zeynep YILDIRIM, Elif OKAY, Gülen UĞURER

REHBERLİK

10. Sınıflar Alan Seçimi Eğitimi

Bilgi Üniversitesi Kariyer Planlama Konferansı

Atılım Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Semineri

Atılım Üniversitesi Mühendislik Konferansı

Atılım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Konferansı

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü Ziyareti

Obezite ve Diyabet İle İlgili Konferans

Türk Hava Kurumu Üniversitesi Gezisi

REHBERLİK

Okul Başkanlık Seçimleri

Okul Başkanlık Seçimleri

Öğretmen ve Personele Bağımlılık ile ilgili Çalışmalar

ODTÜ Tanıtım Gezisi

Siber Suçlarla İlgili Konferanslar

Tütün Bağımlılığı ve Sigaraya Hayır Deme Çalışmaları

Teknoloji Bağımlılığı Gurup Çalışması

ODTÜ Tanıtım Gezisi

FAALİYETLER

18 Mart

29 Ekim

24 Kasım

Anıtkabir Ziyaretimiz

Aziz Sançar Nişan Töreni

Fethiye Gezisi

Kapadokya Gezisi

Tacettin Dergahı Gezisi

FAALİYETLER

Bahar Şenliği

Türk Telekom Gezisi

Askerlerimize Destek Verdik

Gazilerimizi Ziyaret Ettik

Körler Vakfı Yararına Konserimiz

Mesleki Tanıtım Semineri

19 Mayıs

12 Mart

FAALİYETLER

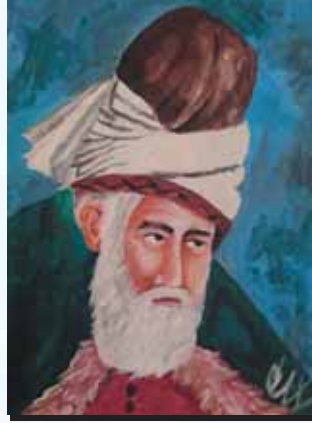
FAALİYETLER

FAALİYETLER

FAALİYETLER

TRADIMENTO

Herkes tarafından merak edilen kısa filmimiz Tradimento İtalyanca ihanet anlamına gelmektedir.

Filmimiz 20. yüzyıl Amerika'sında uyuşturucu satan bir İtalyan mafyanın uyuşturucu satışını bıraktıktan sonraki yaşanan olayları anlatıyor.

Sınıfımızdaki hemen hemen herkesin rol aldığı bu proje Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenimiz H. Hakan Kılıç'ın kısa film duyurusu ile başladı. Öğretmenimize The Godfather filmindeki gibi "Size reddedemeyeceğiniz bir teklifimiz var." diyerek çalışmalarına başladık. Ardından okulumuzda kısa film çalışmalarını yoğunlaştırdık. Arkadaşım Ayberk Toker ile hazırladığımız senaryonun ardından yaklaşık dört hafta boyunca çekimlerimize devam ettik.

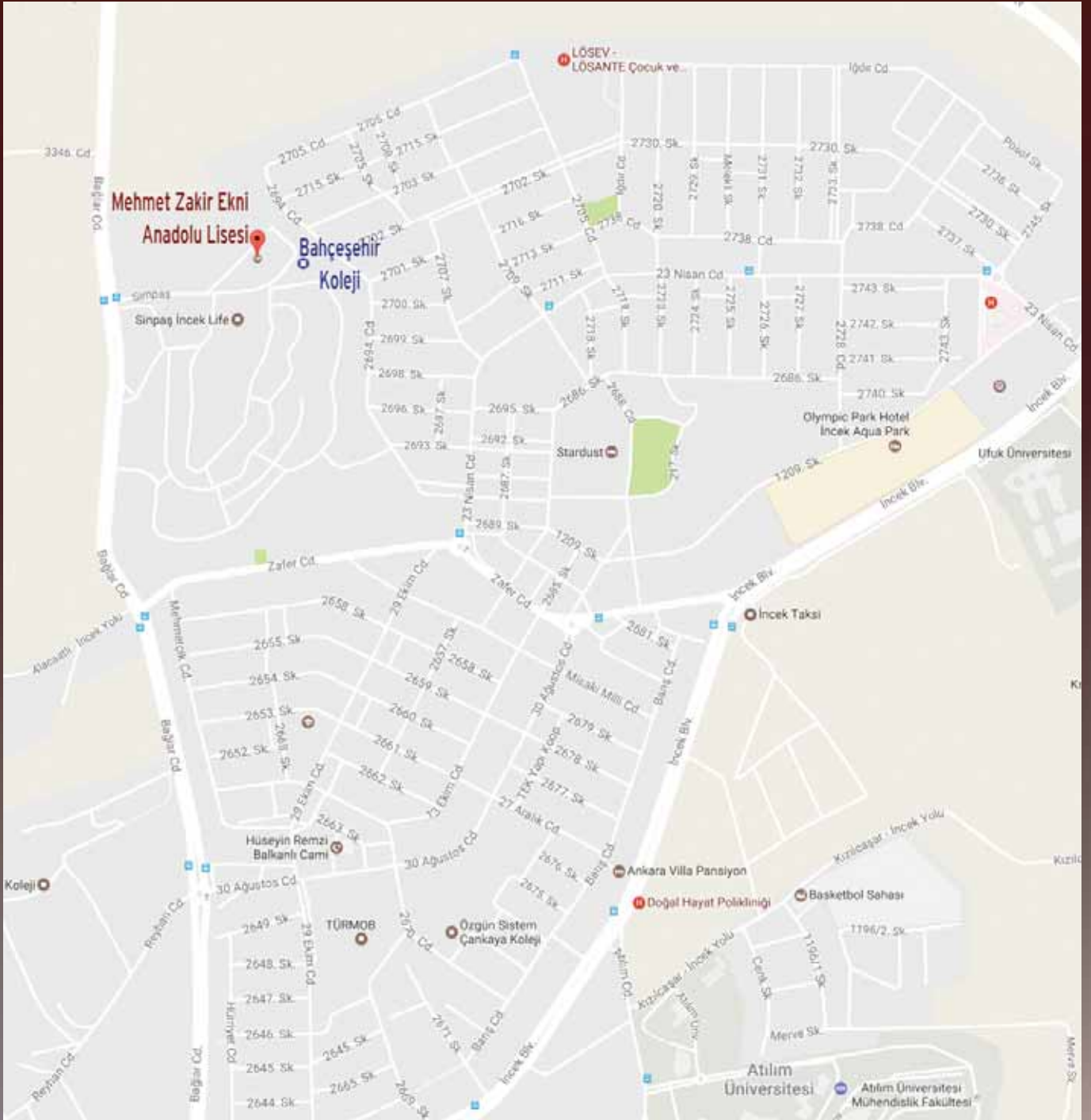
Neredeyse havanın -5 derecede olduğu anlarda bile çekim yaptık. Sonuç hiç de fena sayılmaz.

Katılacağımız kısa film yarışmalarında rakiplerimize bol şans dileriz.

Ahmet Oğuz CANLI 11-A

MEHMET ZAKİR EKİNİ ANADOLU LİSESİ

Alacaatlı Mahallesi Kümeevleri
Bağlar Caddesi No: 1261 İncek, Çankaya - ANKARA

Tel: 0.312. 460 21 66

www.mze.meb.k12.tr